

Tomislavljevo

LIST ŽUPE SV. ROKA - VINJANI

• ⚡ • ⚡ •
𐌹𐌺𐌹𐌸𐌰𐌺𐌴𐌹𐌺𐌴

TOMISCLAO
R E X
CROUATORUM

TOMISLAVLJEVO

List Župe sv. Roka, Vinjani

Osnivač i izdavač:
Župni ured Sv. Roka
Donji Vinjani 175
21260 Imotski
Tel./Fax.: 021 / 841- 791
www.vinjani.hr

Uredio i odgovara:
fra Josip Sušić

Uredničko vijeće:
fra Josip Sušić,
fra Jakov Udovičić,
Denis Đerek,
Josip Ivan Topić,
Anela Kukavica,
Zora Petric,
Maja Šimić

Lektor:
prof. Ivan Juroš

Naslovna stranica:

Zadnja stranica:
Novi kip Gospe Žalosne

Grafička priprema:
dipl. graf. ing. Anja Kovačić

Tisak:
Tiskara Kovačić, Omiš

List izlazi povremeno i
uzdržava se dragovoljnim
priložima čitatelja.

PBZ - Tekući račun:
2340009-1100118484

SADRŽAJ

UVODNIK	3
SVJETLO BOŽIĆA	3
PRIGODNA RAZMIŠLJANJA	4
PAPA LAV XIV.	4
BOŽIĆ U GODINI NADE	6
OBLJETNICA PREMINUĆA SV. FRANJE ASIŠKOG	8
POSTOJAT ĆEMO DOK SE SJEĆAMO!	10
TETOVAŽA – URES ILI BLAMAŽA?	12
IZ ŽIVOTA ŽUPE	15
PRIMANJA I OBEĆANJA NAŠE FRAME	15
NEVINA DJEČICA - MLADENCI	16
CVJETNICA – NEDJELJA MUKE GOSPODNJE	18
VAZMEMO TRODNEVLJE	20
KRIZMA U ŽUPI VINJANI	25
PRVA SVETA PRIČEST	28
TIJELOVO	32
BLAGDAN SV. ANTE	34
PRESVETO SRCE ISUSOVO	40
SVETI IVAN KRSTITELJ	41
VINJANČANI HODOČASTILI GOSPI OD ANĐELA	42
SVETKOVINA SVETOG ROKA	44
BLAGDAN MALE GOSPE	50
GOSPA ŽALOSNA	52
SPOMENDAN SV. CARLA ACUTISA I NOVI KIP U NAŠOJ ŽUPI	54
OBLJETNICE	59
95 GODINA KAPELE TOMISLAVLJEVO	59
TOMISLAVLJEVO	60
zaboravljeno mjesto hrvatskog kralja podno Imotskog koje su oživjeli lokalni klinici	
TISUĆUSTOTA OBLJETNICA HRVATSKOGA KRALJEVSTVA	62
DODATAK	64
SEDAMDESET GODINA BRAKA BAJE I LJERKE TOPIĆ	64
SPOMEN PLOČA	68
na Udbini za pokojnog Ivana Majića i njegova brata don Marijana Majića, koji su nestali 1945. kod Maribora.	
NOVA KNJIGA DR. SC. DINKA ARAČIĆA „SUSRET S MARIJOM“	70
STATISTIKA ŽUPE	72
DOBROČINITELJI	75
ZARUČNIČKI TEČAJ	79

UVODNIK

SVJETLO BOŽIĆA

„Ja sam svjetlost svijeta. Tko mene slijedi neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života“. (Iv 8,12)

Poštovani i dragi čitatelji Tomislavljeva!

Pri kraju smo Jubilarne godine u kojoj smo kao hodočasnici obnavljali nadu koja nas nikada neće razočarati i ostaviti same u mračnim trenucima koje susrećemo u svom životu. Isus nam nudi ne samo riječi utjehe i nade, već nam se nudi kao svjetlo, kao živa prisutnost sposobna rasvijetliti i najmračnije tame našega postojanja.

Isus nam ne obećava da će tame nestati, nego nam jamči da će onaj koji ga slijedi imati svjetlost života. To svjetlo se ponekad pokazuje kao krhki plamičak koji odolijeva vjetru umora i samoće, beznada i obeshrabrenja i baš tu vjera može postati stvarna: danost, čin, prisutnost.

Evangelje nas ne poziva da razgonimo tamu, već da budemo uz one koji je proživljavaju, ne da ih osuđujemo nego da ih poslušamo i dopustimo im da se izgovore, da se izjadaju kako bi i oni pronašli svjetlo života. U svakodnevnom životu svatko od nas može biti znak te svjetlosti: blaga riječ, stisak ruke, vedar osmijeh, sve to može zapaliti iskru nade u srcu onoga koji je u tami duha. Jer svjetlost ne dolazi uvijek odozgo; ponekad prolazi kroz naše ruke koje znaju pratiti i prihvatiti. Naša zadaća kao vjernika nije upaliti svjetlo

umjesto drugoga, nego ostati uz onoga koji ga više ne vidi, strpljivošću, poštovanjem i povjerenjem.

Svetopisamska poruka dočarava nam Božić u simbolu svjetla koje je zasjalo svijetu Isusovim rođenjem. Svjetlo označuje sve ono što je tim rođenjem došlo na svijet. Ono svijetli u svijetu i danas i u sve vjekove. Božić nas poziva da uđemo u to svjetlo te u njemu i po njemu živimo kao kćeri i sinovi svjetla, da svjetlo našega života svijetli i drugima i poziva ih u svjetlo Kristovo.

Dragi naši Vinjančani, iza zavjesa ovog svijeta svijetli Božje svjetlo, svjetlo koje nas čini sretnima, kojega sjaj, unatoč tolikim stoljećima, nije oslabio. Božićno svjetlo osvjetljuje i našu životnu stazu. Božić nam pruža prigodu izići iz tame prema svjetlu razuma i vjere. Zaputimo prema novorodenom Djetetu, da nas njegovo svjetlo obasja, a njegova ljubav ugrije. „Pogledajte u nj, i vi ćete zasjati“, pjeva psalmist.

Čudesna Božićna stvarnost preobražava našu umornu svagdašnjicu, unosi svjetlo u tamu naše noći, ispunja nas nadom u bolje sutra. Zbog toga sretni i radosni slavimo njegov i naš Božić.

S tim mislima, dragi Vinjančani, svima vama i vašim obiteljima neka je sretan i blagoslovljen Božić – sveto porođenje Isusovo!

Vaši fratri
fra Jakov i fra Josip

PAPA LAV XIV.

U jutro Uskrsnog ponedjeljka kad se Crkva spominje puta za Emaus i gorućih srdaca učenika kojima je Krist putem govorio, a oni ga nisu prepoznali, sve do lomljenja Kruha u trenutku kad im je iščezao iz pogleda, papa Franjo blago u Gospodinu preminuo je 21. travnja 2025. godine u 89. godini života kao 266. nasljednik svetog Petra apostola. Pontifikat pape Franje obilježila je najviše njegova skromnost u svagdanjem životu, njegovo jednostavno držanje i govor, po primjeru svetog Franje Asiškog obnavljao je Crkvu i bio njen stup u ovim prijelomnim vremenima.

Koliko je ljubio Crkvu mogli smo vidjeti u njegovom zadnjem pojavljivanju na Trgu svetog Petra kada je papamobilom zadnji put na Uskrs prošao među vjernicima. Tim primjerom dao je sliku Pastira koji usprkos svakoj boli ostaje sa svojim narodom, stadom Gospodnjim. Njegov primjer možemo pronaći u Prvoj Petrovoj poslanici u kojoj apostol potiče pastire: *pasite povjereno vam stado Božje, nadgledajte ga - ne prisilno, nego dragovoljno, po Božju; ne radi prljava dobitka, nego oduševljeno; i ne kao gospodari Baštine nego kao uzori stada.* (1Pt 5, 2-3) Naše molitve danas su upućene prema ovim riječima, da Gospodin nadari papu Franju za sve dobro koje je činio neuvelim vijencem slave. (1Pt 5,4)

Usrdnom molitvom Bogu za novog Pastira njegovog naroda da bude po Presvetom Srcu Isusovu budim okom smo čekali preko malih ekrana, i na Trgu svetog Petra pojavak bijelog dima. Nakon dva dana konklava od 7. do 8. svibnja 2025. godine nakon četvrtog kruga glasovanja u 18.07

izašao je bijeli dim, ogasilo se Veliko zvono, Trg svetog Petra napunio se mnoštvom hodočasnika i stanovnika Rima koji su hitro išli čuti ime novog Pape. U 19.14 na balkonu bazilike kardinal-protodakon Dominique Mamberti objavio je da je za novog biskupa Rima, Vrhovnog svećenika Katoličke crkve izabran kardinal Robert Francis Prevost, dotadašnji prefekt Dikasterija za biskupe i predsjednik Papinske komisije za Latinsku Ameriku koji je uzeo ime Lav XIV.

Papa Lav XIV. prvi je papa porijeklom iz Sjeverne Amerike, Sjedinjenih američkih država i član Reda svetog Augustina, 267. nasljednik na katedri svetog Petra apostola. Rođen kao Robert Francis Prevost 14. rujna 1955. godine u Chicagu u predgrađu Doltonu u Illinoisu. Član Reda svetog Augustina postao je pristupom u Red 1977. godine, a za svećenika je zaređen 1982. godine. Doktorat kanonskog prava stekao je 1987. godine na Papinskom sveučilištu svetog Tome Akvinskog u Rimu. Njegovu službu obilježilo je posebno misnionarsko poslanje u Peruu. Za generalnog priora u Redu svetog Augustina izabran je 2001. godine, biskupom Chiclaya postaje 2015. godine, a 2023. godine papa Franjo imenovao ga je prefektom Dikasterija za biskupe i Presjednikom papinske komisije za Latinsku Ameriku.

Ime Lav uzeo je po primjeru i djelu pape Lava XIII. koji je napisao prvu encikliku u vrijeme Industrijske revolucije, koja progovara o pitanju prava radnika i pravednosti, kojom započinje Socijalni nauk Katoličke crkve. Ime je uzeo kao odgovor i pravac svojeg djelovanja zbog vremena u

kojem se Crkva nalazi pred izazovima nove industrijske revolucije i razvitkom umjetne inteligencije kojeg je svijet dočekao nespreman jer se gubi osjećaj za ono što nam je Bog podario, a to je čovječnost – dostojanstvo čovjeka.

Medijski natpisi i naslovnice novina na kisocima vrvile su naslovima o tome tko je novi Papa, je li više Franjo ili je Benedikt, je li liberalan ili konzervativan? Uzima li možda srednji put? Svijet očekuje nešto svjetsko. Prema jednom portalu zadržao je Franjine cipele i Benediktov nauk. U svoj jednostavnosti i iskrenosti narod Božji osjećao je što i on po pojavku na balkonu svetog Petra, a to je da se zalažemo za mir u svijetu, za obitelji i narode, za izgradnju Kraljevstva Božjega na zemlji. Prve riječi koje je uputio ovom ratu izranjenom svijetu bile su one koje je Krist uputio svojim učenicima u po uskrsnuću: *Mir sa svima vama* – mir koji razoružava, koji dolazi od Boga. Njegov ponifikat predstavlja ne nešto novo, nego koninuitet, nastavak hoda Crkve prema Kraljevstvu Božjem. Hodočasničkom putem kojim su kročili Ivan Pavao II., Benedikt XVI., Franjo, svaki svojom brzinom i mogućnosti za više, a to saznajemo iz riječi: *Još uvijek u ušima čuvamo onaj tih, ali uvijek hrabri glas pape Franje, koji je blagoslivljao Rim. Papa koji je blagoslivljao Rim davao je svoj blagoslov svijetu, cijelome svijetu, toga uskrsnog jutra. Dopustite mi da nastavim s tim istim blagoslovom. Bog nas voli, Bog vas sve ljubi i zlo neće prevladati. Svi smo u Božjim rukama.*

Papa Lav zahvalio je kardinalskom zboru na ukazanom povjerenju te je pozvao na jedinstvo cijelu Crkvu u tom hodu po apostolovoj riječi: *Zato neka se nitko ne hvasta ljudima jer sve je vaše. Bio Pavao, ili Apolon, ili Kefa, bio svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnje, ili buduće: sve je vaše, vi Kristovi, a Krist Božji.* (1Kor 3,21-23) U prvim riječima

Leo P.P. XIV

pozvao je na izgradnju jednog kršćanskog naroda, naroda koji traži mir i pravdu: *uvijek nastojeći raditi kao vjerni muškarci i žene Isusa Krista, bez straha, kako bismo naviještali evanđelje i bili misionari.* Naglasio je posebno poslanje Crkve koja ljubi i nastoji biti blizu onima koji trpe.

Petar naših dana, u Kristovoj lađi – Crkvi – stoji za kormilom na uzburkanom moru, u toj plovidbi potreban je naših molitava, naše potpore, kako bi vođen Zvijezdom Jutarnjom – Blaženom Djevicom Marijom – sigurno plovili valovljem ovog svijeta. *Da više ne budemo nejačad kojom se valovi poi-gravaju i koje goni svaki vjetar nauka u ovom kockanju ljudskom, u lukavosti što put krči zabludi.* (Ef 4,14) Pratimo našeg Svetog Oca Lava XIV. da usitinu bude nepokolebljivi – Pontifex maximus – graditelj mostova, kako bi Crkva tim mostom sigurno došla k svom Zaručniku.

fra Mate Šakić

PRIGODNA RAZMIŠLJANJA

BOŽIĆ U GODINI NADE

Ove godine slavimo Božić u okviru Svete godine, koja je započela u Božićnoj noći 24. prosinca 2024. i koja završava na blagdan Bogojavljenja 6. siječnja 2026. U mjesnim crkvama Sveta godina završava 28. prosinca 2025., temom „Nada ne razočarava“, Sveta godina bila nam je prigoda da kao „hodočasnici nade“ krenemo na „duhovno putovanje“, obnovimo svoju nadu i otkrijemo radost susreta s Bogom. Tako nam Božić i ove godine dolazi pod znakom nade, koja je nadahnuta Isusom Kristom i njegovim rođenjem. Bog je postao jedan od nas da nas učini sličnima sebi. Sišao je među nas da nas uzdigne k sebi i vrati u Božji zagrljaj. Najdraži blagdan poziva nas da ponovno otkrijemo radost susreta s Bogom, onu radost koja vodi do djetlatne nade. „Sestro, brate, ove noći sveta vrata Božjeg srca otvaraju se za tebe. Isus, Bog s nama, rađa se za tebe, za mene, za nas, za svakog muškarca i svaku ženu. I – znaš li? – s Isusom radost cvjeta, s Isusom život se mijenja, s Isusom nada ne razočarava.“ (Papa Franjo)

Božić u znaku nade

Svaki blagdan Božića ispunjen je radošću i nadom. Raduju mu se i djeca i mladi, odrasli i stari, zdravi i bolesni, imućni i siromašni. I radost i nada Božića dolaze od Boga i u njemu nalaze svoj izvor. Nada da nas Bog ne će iznevjeriti, radost da ostaje vjeran usprkos našoj nevjernosti. Uvijek iznova Božić nas potiče da se zapitamo: u što vjerujemo i čemu se nadamo? Nada se temelji na vjeri, a vjera na činjenici da je Sin Božji postao čovjekom te kao Bog i čovjek ostaje među nama, dobrima i lošima. Pa i

onda kad nam se čini da se više nemamo čemu nadati, da nam se naša krivnja čini prevelikom, ostaje vjera i nada da nas Bog ljubi unatoč našim propustima i grijesima.

Blagdan Božića obnavlja vjeru i nadu da je Bog postao čovjekom da nas ispuni svojom ljubavlju. Zbog toga je potrebno oslušivati svoje srce, dospjeti do njegove dubine, do vrela i izvora naše ljubavi. Od tog vrutka često smo odsječeni i udaljeni. Slavlje Božića pomaže nam odstraniti sve natruhe i sav otpad koji se nakupio u našem srcu da mogne ponovno doći u dodir s istinskom ljubavlju Boga koji nas neizmjerljivo ljubi, koji želi naše dobro i ostvaruje naše spasenje.

U božićnom bogoslužju čujemo pro-ročke riječi: „Dijete nam se rodilo, sin nam je darovan“ (Iz 9, 5). Taj drevni kršćanski navještaj nije u znaku moćna vladara, već nekakva djeteta. Što zapravo to Dijete mijenja? Netko će zapitati: Što se promijenilo od prvog Božića? Gdje je

Mesija i Spasitelj koji je na zemlju trebao donijeti mir? Što je ostalo od svega što su anđeli navijestili? Što se promijenilo?

Iste misli progonile su Božjeg proroka kad je oko sebe gledao tamu i pustoš, zemlju porobljenu, narod satrven i ponižen. Bez obzira na koga je prorok mislio, na Božić se ta drevna nada usredotočuje na osobu Isusa iz Nazareta. On je uzdanica čovječanstva. Sigurno poznajete slike malog Isusa sa zemaljskom kuglom u ruci. Ili prizor triju mudraca s Istoka, koji na kraju svoga putovanja skidaju svoje krune i klanjaju se Djetetu u jaslama. „Dijete nam se rodilo, sin nam je darovan.“ To Dijete promijenit će sudbinu svijeta i čovjeka. Kadro je promijeniti i naš život. Otvorimo mu vrata našega srca u susretu s njim koji je naša jedina nada.

Nada usprkos poteškoćama

U podzemnom skloništu u Kölnu, gdje su se skrivali prognanici za vrijeme Velikog rata, na zidu su pronašli napisanu poruku: „Vjerujem u sunce i onda kad ne vidim njegovo svjetlo; vjerujem u ljubav i onda kad ne osjećam njezinu snagu; vjerujem u Boga i onda kad mi se čini da štiti.“ Ta ispovijest vjere o Božiću i danas je aktualna. U našim mislima i pred našim očima slike su rata i smrti, nasilja i zločina u Ukrajini i Gazi, u Sudanu i Myanmaru... Ponekad nam se učini da je svijetom zavladao tamna noć, kako zapisa talijanski pjesnik-svećenik David Turollo: „Noć je, brate, mirotvorci su prvi pogubljeni. Zemlja se pretvorila u ratište. Sročimo zajedno nove pohvalnice, da bi se zemlja mogla ponovno nadati. Noć je na izmaku: Bože, daj da okonča noć i da je više ne bude!“

I kad se posred poteškoća činilo da će se plamičak nade ugaziti, Bog je slao proroke da nadu ožive u narodu, da ne klone duhom. I puk je vapio, što smo u predbožićno

vrijeme pjevali: „Nebesa, odozgor rosite i oblaci pravednoga daždite!“ (Iz 45, 8) I kao da se na tu molbu, na vapaj puka čula Božja riječ puna obećanja: „Utješi se, utješi se narode moj, jer je blizu tvoje spasenje“ (Iz 40, 1). Otkupitelj tvoj dolazi. Dolazi dan kad će se tvoje težnje ostvariti, kad će tvoja nada postati zbiljom. Jer i ti si se, poput Abrahama, „nadao protiv svake nade“, nadao usprkos poteškoća. Ljudski govoreći, pa i onda kad nije bilo nikakve nade. O Božiću ne smijemo zaboraviti poruku nade, ni zanemariti znakove mira koje otkrivamo u Djetetu rođenom u betlehemske špilji i položenom u jaslama. U tom Novorođenčetu otkrivamo obrise uskrsnuloga Krista. Uskrsnuće je zapravo početak. Svjetlo Uskrsnuloga obasjava događaje Isusova rođenja. Oni koje su bili svjedoci od početka i zapisali ono što su vidjeli i čuli, počeli su od Uskrsa. Slava Uskrsnuloga obasjava ubogu špilju u Betlehemu. Dijete položeno u jaslama je uskrsnuo Gospodin, Otkupitelj svijeta i čovjeka.

Božić je, dakle, blagdan radosti i nade. Radosti: zbog toga što je Bog s nama. Nade: da i mi možemo sudjelovati u Božjem životu, postati njegova svojina, prijatelji, osobe koje poznaje i ljubi. Naša radost se temelji na Božjem obećanju: „Ne boj se, jer sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj!“ (Iz 43, 1). Naše je ime Bog upisao u dlan svoje ruke, poznaje nas i ljubi, njegova smo svojina, našim nas imenom zove. Božićna poruka nade sažima se u dvije riječi: Bog nas ljubi, svakoga od nas. To nam je pokazao upravo na Božić, kad se rodio kao malo Dijete. Tu poruku nam navješćuje i Božić na kraju Svete godine da svatko od nas, riječima i djelima, mogne proglasiti: Bog me ljubi! Zbog tebe i mene Krist je došao na zemlju i postao čovjekom. Za te i za me on je put, istina i život, radost i nada u tjeskobi svagdašnjice.

Dinko Aračić

OBLJETNICA PREMINUĆA SV. FRANJE ASIŠKOŠKOG

1226. – 2026.

Sveti Franjo – „Siromašak iz Asiza“ ili pak „Glasnik velikoga Kralja“ rođio se 1182. godine u dobrostojećoj građanskoj obitelji u Asizu.

Premda nam je svetac poznat po imenu Franjo, zanimljivo je da ga je majka kao dijete u očevoj odsutnosti krstila i nadjenula mu ime Ivan. Kasnije ga je otac prozvao Franjom i pod tim imenom svetac ostaje zapamćen.

Franjo je od rođenja bio miljenik, roditelji su mu sve dopuštali i omogućili mu sve da bude „sretan“. Mladom Franji je to bilo zanimljivo te je u tome uživao. Oduvijek je bio vođen željom da bude prvi, da se ističe među ostalima pa se često znao naći u nekim oružanim sukobima, što ga je odvelo i u zarobljeništvo, gdje se razbolio.

Franjo je po povratku iz zarobljeništva odlučio početi za slavam. Htio se proslaviti kao pravi vojnik. No, u tadašnjim vremenima nije bilo lako postati vojnikom zato što je svaki budući vojnik sam sebi morao priuštiti i oklop i oružje i konja. Franjo, budući da je iz dobrostojeće obitelji, u tome nije imao poteškoća.

Nakon što je otišao iz Asiza, zaustavio se u Spoletu i nije nastavio dalje. Razlog bijaše Gospodinov glas koji je u snu govorio Franji da „slijedi Gospodara, a ne slugu“. Nakon toga, Franjo se vraća u rodni grad i odlučuje promijeniti svoj život. Želio je

živjeti pobožno. Često se molio, pomagao je siromasima i gubavcima i tako započeo svoj put u svetost. Dok bi razmatrao, mislima bi mu neprestano prolazilo očeva nezadovoljstvo i gnjev nad njime jer Franjo nije htio nastaviti putem ovozemaljskih vrijednosti koje je otac htio s njime ostvariti.

Franjo se nedugo nakon toga javno odrekao očeva naslijeđa i sve predao Gospodinu u ruke: „Oče naš, koji jesi na nebesima, u tebe stavljam sve svoje blago i nadu i zalog svog ufanja...“. Darovao je život svoj Gospodinu i propovijedao je Evanđelje. Počeo je obnavljati Crkvu, baš kao što mu je Gospodin poručio. Okupio je svoje sljedbenike i osnovao Red manje braće – franjevci, za koje je napisao i Pravilo života.

Franjine dvije posljednje godine života provedene su u samoći i suobličnosti s Kristom, što potvrđuju stigme koje je sveti Franjo primio u prisustvu Raspetoga na brdu La Verni 1224. godine. Godinu dana poslije napisao je Pjesmu stvorova, kojom je proslavio postojanje Boga u svemu stvorenom.

Naposlijetku, godine 1226. sveti Franjo postaje teško bolestan te ga, na njegovu zamolbu, prenose u Porcijunkulu, gdje je sve započelo, i umire pjevajući psalam „Glasom svojim Gospodinu vapijem“. Dočekao je smrt kao svoju „sestricu“, baš kao što ju je opjevao u Pjesmi Stvorova.

Upravo 2026. godine slavimo 800 godina od smrti sv. Franje. Obljetnica njegove smrti podsjeća nas na njegovo djelovanje i jedino pitanje njegova života. Može li se nešto više učiniti za Gospodina? K tomu, nada koju je Franjo položio u Gospodina kad mu je bilo najpotrebnije, ove godine također ima viši smisao – Franjevačka obitelj je za temu 2026. godine odabrala stih iz Franjine „Hvala Bogu Višnjemu“ koja glasi: „Ti si moja nada.“

Gospodin je zaista bio Franjina nada – Franjo je sve ostavio i cijelog sebe dao Gospodinu, a Gospodin se nad njim proslavio i za njim ostavio neizbrisiv trag franjevačke obitelji, koja i dan danas djeluje putem svećenika i redovnika. Ovo nas uči da u ovim teškim vremenima prava nada ne dolazi od ovozemaljskoga, već od povjerenja u Onoga koji je sve tako divno stvorio i koji nas vodi u puninu života, ma što nas god snašlo.

Završimo s franjevačkim pozdravom: Mir i dobro!

Josip Ivan Topić

POSTOJAT ĆEMO DOK SE SJEĆAMO!

Ove godine 21. 06. 2025. sjećamo se velikog slavnog dana koji se dogodio 21. 06. 1970. godine. Naime, tog lipanjskog svetog dana, proglašen je svetim naš fra Nikola Tavelić, slavni mučenik za Isusa Krista, kojeg su muslimani s trojicom braće franjevac u Jeruzalemu, godine 1391. sasjekli i spalili na lomači. Postao je naš prvi hrvatski svetac mučenik. Do njegove beatifikacije smo čekali 500 godina. Naime 1889. god. je proglašen blaženim, a nakon još 81 god. svetim. To je cijela mučenička povijest našega naroda. Bio je zaboravljen od svog naroda i Opće Crkve, ali Bog ne zaboravlja svoje mučenike. Tko izgubi život svoj poradi Krista živjet će dovijeka.

U prigodi 50. obljetnice proglašenja svetim Nikole Tavelića Nacionalno bratstvo Trećeg reda, OFS i Frame organiziralo je hodočašće za članove Trećeg reda i Frame iz cijele Hrvatske u Šibenik, gdje nas se okupilo oko 400 hodočasnika. Bio je to veličanstveni skup koji se okupio na sv. misi u svetištu Gospe Vrpoljske kod Šibenika. Sv. euharistiju predslavio je otac biskup u miru, don Ante Ivas, (koji je ujedno i bio na kanonizaciji sv. Nikole Tavelića u Rimu) s ostalim brojnim svećenicima i duhovnim asistentima. U prigodnoj riječi Otac biskup je ukazao na put i obraćenje sv. Oca Franje Asiškog, utemeljitelja triju redova. Najprije lagodan i raskalašen život, bogatstvo, sebičnost, dok ga Gospodin nije dotakao i pozvao da mu služi. Franjo se

odazvao, skinuo „čaćino“ odijelo, odrekao se nasljedstva, poljubio gubavca i ludo zaljubljen u Isusa privukao svoju brojnu braću, te do dana današnjega, a to je već 800 godina služe Kristu u poslušnosti, siromaštvu i čistoći.

Mi, današnji članovi Franjinog Trećeg reda dužni smo isto opsluživati Franjino Pravilo u svome staležu, tj. svjedočiti svoju vjeru svojim životom, radom i dobrim djelima u svim prigodama obitelji, na poslu, u Crkvi, u društvu. Uzor nam je i sv. Nikola Tavelić koji, osnažen Duhom Svetim pristupa u franjevačku zajednicu i zaređen za svećenika odlazi u misionare u Bosnu, gdje boravi 12 godina obraćajući krivovjerce. Nakon toga gvardijan šibenske crkve sv. Franje šalje ga u Jeruzalem da širi i navješćuje Evanđelje muslimanima. Otac biskup je pozvao i nas trećoredce da i danas, poput sv. Nikole, snažno svjedočimo vjeru, čvrsti u prokazivanju u lme Isusovo svega što je protivno Bogu, što narušava našu Crkvu i naš narod.

Naše hodočašće se nastavilo posjetom katedrali Sv. Jakova u Šibeniku, gdje nas je dočekaao Otac biskup mons. Tomislav Rogić, koji nam je predočio povijest gradnje katedrale, koja se gradila 105 godina od 1431. – 1536. Ta velebna Crkva pokazuje odanost i čvrstu vjeru u Boga našeg naroda, koji je stalno bio pod tuđinskom vlašću (osim u hrvatskom kraljevstvu pod kraljevima Tomislavom i Zvonimirom). U prekrasnoj katedrali uz mnoštvo oltara

nalazi se i oltar posvećen sv. Nikoli Taveliću. Inače, ova je katedrala uvrštena u UNESCO popis svjetske kulturne baštine. Nakon blagoslova Oca biskupa uputili smo se u hrvatsko nacionalno svetište sv. Nikole Tavelića koje je proglašeno 1970. godine, a u sklopu je crkve i samostana sv. Franje. Danas je ovo svetište najposjećenije u Dalmaciji. Bogu hvala. Tu nas je dočekaao gvardijan svetišta, koji nas je prilikom ulaska u crkvu sve blagoslivljao svetom vodom te smo ulazeći pjevali „udite s hvalama na vrata njegova“, pa tako 15 minuta dok smo svi ušli. Bilo je dirljivo. Gvardijan je održao katehezu o životu i smrti Sv. Nikole, te u zazivima i molitvi sv. Nikole pjevali smo pjesmu: „Čuvaj, štiti, brani nas, izmoli nam Božji spas, da nam usred zlobe svijeta jača vjera sveta“. To je trebalo čuti i doživjeti. Mi članice Trećeg reda Vinjani bile smo ganute, jer je to i naša pjesma koju pjevamo na blagdan sv. Nikole Tavelića u našoj crkvi, koja je 2024. godine u 50. obljetnici izgradnje bila posvećena. Na kraju kateheze posvjedočio nam je fra Augustin Kordić koji je bio na kanonizaciji u RIMU 1970. god. o prisustvu 18000 vjernika iz Hrvatske. To je nezaboravan događaj u našoj novijoj povijesti Crkve.

U samom svetištu od relikvija sv. Nikole izložene su samo njegove sandale. Obujmo svi svoje sandale i hrabro podimo u novi početak. Ovom prilikom pozivam naše Vinjančane da se uključe u rad Trećeg reda, jer je sad vrijeme milosti, sad je vrijeme spasa, ne smijemo čekati da nas neprijatelj Božji iznenadi i izloži pogibelji. Probudimo se iz učmalosti, prosječnosti, prikobožnosti i obrezanjem srca podimo za Kristom. Također, u svetištu se nalazi velika slika sv. Nikole s trojicom braće, koja je slika naslikana uoči kanonizacije, a uručena je našem svetištu tek 2023. godine sv. Nikola je prikazan sa svitkom

u ruci na kojem piše: „ Propter christu nec ignem nec mortem per timescimus“ (za Krista se ne bojimo ni vatre ni smrti). Sa blagoslovom u svetištu završili smo naše predивно i radosno hodočašće.

Na kraju želim se zahvaliti našem Nacionalnom bratstvu Trećeg reda i Frame na odlično organiziranom hodočašću, te domaćinima u Vrpolju, Katedrali i svetištu na prelijepom dočeku i posluživanju. Hvala nacionalnom duhovniku, biskupima, gvardijanu svetišta i svim svećenicima. Bog nas sve blagoslovio i čuvao u našem daljnjem svjedočenju i sjećanju na naše mučenike za vjeru u Isusa Krista. Postojat ćemo dok se sjećamo...!

T. Jović

TETOVAŽA – URES ILI BLAMAŽA?

Tetovaža je od davnina nazočna u ljudskom rodu. Nalazimo je u primitivnih plemena. Označavala je pripadnost plemenu i razlikovanje od drugih plemena. U naše je vrijeme postala moda i „umjetnost“ uljepšavanje vlastitog tijela. Danas se tetoviraju mnogi estradni umjetnici kao što su pjevači, glumci, sportaši, osobito nogometaši, ali i mnogi drugi poznati i manje poznati ljudi.

Što je tetovaža?

Obično se definira kao trajan unos tinte različitih boja u kožu uz pomoć posebnih iglala. Radi se o samoozljeđivanju kojim se mijenja izvorni izgled vlastitog tijela ili pojedinih dijelova tijela. U nas se tetoviranje naziva „bockanje“ ili „sicanje“.

Sama riječ tatau (totow) potječe iz Polinezije, a znači „obilježiti“ ili „označiti“. Riječ tattoo u Europi je prvi zabilježio Joseph Bankas (1769.). Pronašao ju je u brodskom dnevniku kapetana Jamesa Cooka. Otada se običaj tetoviranja proširio cijelim svijetom. Ali valja spomenuti da je tetoviranja bilo već u starih Grka i Rimljana. Nalazimo ga i u drevnoj Kini, Indiji, Australiji...

Zašto se ljudi tetoviraju?

Razlozi su vrlo različiti. Neki nisu zadovoljni izgledom vlastitog tijela pa to žele nadoknaditi različitim tetovažama. Kod primitivnih plemena bio je to znak pripadnosti plemenu. Valja spomenuti i tetovažu kao znak pripadnosti nekoj

skupini, bandi, klanu i sl.. Postoje mnogi i mnogi razlozi od onih koji poštopoto žele skrenuti pozornost na sebe i na svoje tijelo pa sve do onih vjerskih. Tako je u Hrvata u Bosni i Hercegovini bio običaj tetoviranje križa na zapešću, na prsima, pa čak i na čelu. Bio je to znak pripadnosti Katoličkoj Crkvi i hrvatskom narodu. To se činilo djeci, posebno ženskoj, da bi ih se sačuvalo od turskog nasilja. Turci su u ona turska vremena na našim prostorima djecu otimali da bi ih poturčili. Znak križa ih je štitio od tog turskog zuluma.

Štetnost tetoviranja

Unošenje u organizam različitih kemikalija samo je po sebi svojevrsni napad na organizam. Ako nisu zadovoljeni strogi sanitetski kriteriji lako se mogu pojaviti različite bolesti kao što su tetanus, hepatitis, herpes, HIV virus i sl., a moguće su i druge infekcije.

Valja spomenuti i kancerogene tvari koje se nalaze u samoj tinti. To su teški metali kao što je arsen, krom, olovo, kobalt... Osim toga valja posebno naglasiti da dio boje ostaje na koži, a drugi dio odlazi pod kožu i preko krvi i krvotoka odlazi po cijelome tijelu. Posebno se taloži u limfnim čvorovima pa može doći do mnogih medicinskih poremećaja. Jednako tako, mnogi su sastojci u tinti fototoksični. To znači da se pod utjecajem svjetla vrlo lako razgrađuju u štetne procese. Zato je preporuka struke da se tetovirani dijelovi

tijela ne izlažu dnevnom svjetlu, a to se onda kosi sa željom tetoviranih. Oni žele da se njihova tetovaža poštopoto vidi.

Neosporna je činjenica, znanstveno dokazana, da je unošenje kemikalija u organizam vrlo opasno i da može dovesti do teških poremećaja u ljudskom organizmu pa i do teških fizičkih oboljenja. To je bio i razlog zbog kojeg je Europska unija 4. siječnja 2022. godine zabranila oko četiri tisuće najčešćih kemikalija koje se nalaze u obojenim tintama što se koriste za tetovažu u boji. Tom zabranom u Europskoj uniji načelno nije više moguće tetoviranje u boji, čega se nažalost mnogi ne pridržavaju.

Tetoviranje i monoteističke vjere

Monoteizam je vjera u jednoga Boga. Oni koji vjeruju u jednoga Boga su: židovi, kršćani i muslimani. Osim što ispovijedaju vjeru u jednoga Boga oni posebno ističu da je čovjekovo tijelo odraz Božjega lica i da se ne bi smjelo nikakvim zahvatima mijenjati. Za njih tetovaža nije uljepšavanje, nego sakaćenje i oštećivanje vlastitog tijela. Spomenimo ukratko kako se monoteističke vjere odnose prema tetovaži.

Judaizam – židovstvo

Židovstvo razlog zabrane tetoviranja nalazi u Starom zavjetu. U knjizi Levitskog zakonika izričito piše: „Ne urezuj zarez na svome tijelu za pokojnika, niti na sebi

usijecaj ikakvih biljega." (19, 28) Tetoviranje je za njih kršenje Tore – Zakona i sama idolatrija. Talmud zabranjuje „... na sebi tetovirati ime ili simbol nekoga idola, jer time čovjek izražava da se nalazi pod vlašću toga idola...“ Za neke židovske učitelje sporan je i pokop osoba koje na svome tijelu imaju tetovaže. Neke udruge mogu zabraniti pokapanje takvih na njihovu groblju. Sporne su i neke logoraške tetovaže. Poznato je kako su nacisti, da ponize Židove, pri ulasku u logore na podlaktici tetovirali određeni broj kao njihovo prepoznavanje. Ne ulazeći dublje u neka dvojbeno pitanja možemo reći da je u židovstvu tetoviranje zabranjeno.

Islam

U principu islam dopušta muškarcima i ženama ukrašavanje i uljepšavanje, ali zabranjuje umjetnu i lažnu ljepotu. Za muslimane je tetoviranje oštećivanje ljudskoga tijela. Ono ne doprinosi ljepoti nego ružnoći ljudskoga tijela. Tijelu se ne smije nanositi bol bockanjem i unošenjem boje. Oni ističu da je sami Bog čovjeku darovao njegovo tijelo i to mu isto tijelo svatko mora vratiti. Smatraju prokletim one koji imaju tetovaže jer je njihovo tijelo nečisto.

Katolička Crkva

Katolička Crkva ne preporuča tetoviranje, ali ga ne zabranjuje. Upozorava da je to suprotno volji Božjoj.

Crkva polazi od biblijske istine da je čovjek „slika Božja“ (usp. Post 1, 26-27). Upravo je to izvor čovjekova dostojanstva i njegove vrijednosti. Čovjek je čudesno jedinstvo tijela i duše. Zato s pravom možemo reći da je čovjek u svojoj tjelesnoj i duhovnoj stvarnosti slika Božja. I stoga čovjek mora poštivati svoje tijelo.

Isus se utjelovio, postao čovjekom i time je dodao još jednu dimenziju dostojanstvu ljudskoga tijela. To bi čovjek, katolik, trebao uvažavati. Ovdje nam je spomenuti riječi sv. Pavla u kojima ističe da je naše tijelo „hram Duha Svetoga“. On izričito piše: „Ili zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga, koji stoluje u vama i koji vam je dan od Boga? Ne znate li da ne pripadate sami sebi jer ste kupljeni? Proslavite, dakle, Boga svojim tijelom!“ (1 Kor 6, 19-20) Zato se katolik treba čuvati svega onoga što na bilo koji način može štetiti njegovu tijelu ili mu na bilo koji način može naškoditi. U poslanici Solunjanima Pavao poziva vjernike da „... duh, dušu i tijelo, sačuvaju besprijekorno za dolazak Gospodina našega Isusa Krista.“ (6, 23) Vidljivo je da Katolička Crkva ne zabranjuje tetovažu, ali je zbog navedenih razloga i ne preporuča.

Zaključak

Ovdje kao i mnogim drugim suvremenim pojavnostima vrijedi staro latinsko pravilo: „De gustibus non est disputandum.“ („O ukusima se ne raspravlja.“). Uvijek je bilo i bit će onih kojima se nešto sviđa, a drugima ne sviđa. Nekima je nešto lijepo, a drugima ružno i odvratno, nekima korisno, a nekima štetno. Zato se s pravom može postaviti ono temeljno pitanje iz našega naslova: Je li tetovaža ures ili je tetovaža blamaža? Odlučite sami.

Dobro je na kraju spomenuti da suvremena znanost, osobito medicina, ozbiljno upozoravaju one koji se odluče za tetovažu, unošenje tinte – kojekakvih kemikalija, u vlastiti organizam, da prije ozbiljno razmisle. Njihova je preporuka da tetoviranje treba izbjegavati.

fra Jakov Udovičić

IZ ŽIVOTA ŽUPE

PRIMANJA I OBEĆANJA NAŠE FRAME

Na 2. nedjelju Došašća, točnije 8. prosinca 2024. u vinjanskoj župi, u crkvi svetog Nikole Tavelića svečano su proslavljena primanja i obećanja naše Frame kad je primljeno 9 novih framaša, a po prvi ili drugi put dali su svoje obećanje njih 11.

Misu je predvodio područni duhovni asistent fra Ivo Rastočić uz koncelebraciju našeg župnika i duhovnog asistenta fra Josipa. Fra Ivo je u svojoj propovijedi govorio o ustrajnosti framaša te da smo pozvani širiti vjeru i njom se dičiti. Framasi su u crkvu ušli s upaljenim svijećama, a zatim je krenio

i sami čin primanja i obećanja. Misu je uzveličao i predvodio zbor mladih naše župe, koji su se rado odazvali na poziv.

Nakon mise smo se družili uz pomoć roditelja framaša te župljana, kojima se iz srca zahvaljujemo. Također se zahvaljujemo i našem fra Josipu, koji je uvijek uz nas te na njegovom trudu i radu, te framama koji su stigli kako bi nas podržali i veselili se velikom danu za našu Framu.

Hvala svima koji ste na bilo koji način doprinijeli slavlju.

Mir i dobro!

IZ ŽIVOTA ŽUPE

NEVINA DJEČICA MLADENCI

Blagdan Nevine dječice slavimo 28. prosinca. Riječ je o djeci koja su podnijela žrtvu pokolja u Betlehemu kojeg je naredio Herod, strahujući za svoje prijestolje. Herod nije uspio ubiti Isusa, jer se Anđeo Gospodnji ukazao Josipu i rekao mu da uzme Mariju, ženu svoju i Isusa te s njima bježi u Egipt, kako bi se spasili.

U Vinjanima je slavljena misa u crkvi svetog Nikole, po običaju, u 10:30 sati. Misu

je predvodio župnik fra Josip, a pjevanje Veliki župni zbor pod vodstvom sestre Ljiljane. Tradicionalno, na kraju mise djeca su izvela recital koji su pripremile sestra Ljiljana i vjeroučiteljica Željka, zajedno s pomoćnicima.

Nakon svete mise djeci su uručeni darovi koje je pripremio župnik fra Josip, na čemu mu u ime najmlađih zahvaljujemo.

Mir i dobro!

CVJETNICA – NEDJELJA MUKE GOSPODNJE

„Slava, čast i hvala Ti, Spasitelju Kralju Kriste, kom hosana klicahu mala usta djece čiste!“

Cvjetnica – Nedjelja Muke Gospodnje slavi se u nedjelju prije Uskrsa. Ona je uvod u Veliki tjedan, a spominje se Kristov ulazak u Jeruzalem,

gdje su ga ljudi dočekali kličući i stavljajući mu putem palmine i maslinove grančice pod noge kojim je putem prošao jašući na magarcu.

Cvjetnica je simbol prolaska od slavlja do patnje, jer nakon svečanog dočeka slijede dani Isusove Muke, smrti i uskrsnuća. Mnogi kršćani na ovaj dan sudjeluju u procesijama noseći maslinove grančice, dok se u crkvama obavlja svečani obred blagoslova grančica. Tako je bilo i u Vinjanima.

U župi Vinjani održane su dvije mise, u svetog Roka u 9 i u svetog Ante u 11 sati.

Kod svetog Roka blagoslov grančica odvio se ispred mrtvačnice, nakon čega je u procesiji puk krenuo u crkvu na misu. Kod svetog Ante blagoslov je bio u Vrtu svetog Ante te procesija do crkve. Nakon procesije uslijedila je svečana sveta misa.

Obadvije svete mise predvodio je Ivica Udovičić.

Za vrijeme svetih misa Muku Gospodina našega Isusa Krista po Marku pjevao je Marinko Prka, Isusove riječi fra Ivica, a ostale uloge Veliki zbor naše župe.

Nek' nam Cvjetnica bude uvodom u Veliki Tjedan i nek' nas prati Božji zagovor u pripremi za proživljavanje Kristove prave procesije – procesije na Golgotu. Preuzmimo svoje križeve koje nam Bog daje, i nosimo ih kao što je Krist ponio grijeha naše na križ.

VAZMENO TRODNEVLJE

VELIKI ČETVRTAK Misa Večere Gospodnje

"Sve nas sabra sad u jedno, ljubav Krista..."

Danas Crkva ulazi u noć u kojoj je Krist ostao. Znao je da će biti izdan, ali ipak ostaje i govori: "Ovo je moje tijelo" i "Ovo je moja krv". Ostaje znajući što ga čeka. Ostaje i pere noge svojim učenicima pokazujući primjer poniznosti, služenja i ljubavi. Za sobom nam ostavlja Euharistiju, najveću tajnu kršćanske vjere. Njome nam se dariva na svakoj svetoj misi, hrani nas i osnažuje nam vjeru. Naposljetku odlazi na križ, ali u svakom od nas ostavlja sebe. Sveprisutnog i milosrdnog.

U župi Vinjani misa Večere Gospodnje održana je u župnoj crkvi sv. Roka u 18 sati, a predvodio ju je fra Ivica Udovičić. Preko svete mise fra Ivica je ministrantima, kao spomen na Veliki četvrtak, ministrantima oprao noge, a za to vrijeme je Župni zbor pjevao pjesmu Gdje je ljubav prijateljstvo.

Po svršetku svete mise, oltar se "ogolio", baš kao što je i Krist ostao "ogoljen" i napušten u trenutku svoje Muke. Presveto se prenijelo nad Kristov grob, a vjernici su ostali u tišini. Nakon mise se pjevao Gospin plač.

VELIKI PETAK Dan Muke Gospodnje

"Dovršeno je. I izdahnu."

Veliki petak dan je Kristova odlaska. Otišao je, ostavio nas u dubokoj tuzi i tišini, ali On

zna zašto je otišao. Otišao je da pobijedi smrt, otišao je otkupiti nas od grijeha naših.

Danas Crkva šuti, nema mise, nema posvećenja. Ostaju samo rane, vjera i beskrajna ljubav. Hodimo za križem sjećajući se Kristove Muke, sjećajući se da nema veće ljubavi od ove – tko život svoj položi za prijatelje svoje, a to je sam Krist učinio za nas.

Ipak, Veliki petak ne gledamo krajem, jer znamo da je prepun ljubavi koja pobjeđuje i s tom ljubavlju čekamo Nedjelju.

U župi Vinjani tradicionalno se održavao križni put iz svih crkava. Ovogodišnje križonoše bili su: sv. Roko – Ivan Tolić Zdeslavov, sv. Ante – Petar Galić Ikin, sv. Kata – Robert Rebić p. Živka, sv. Nikola – Mate Majić Matkov. Prvi križ pošao je od svetog Nikole u 11.30, a ispratio ga je fra Zoran Kutleša, zatim sveti Roko u 12.00. Sastali su se kod svete Kate, odakle su krenuli u 13.30. Križ svetog Ante krenuo je u 13.15. Nakon sastajanja kod sv. Kate i na Tomislavljevu su bile kratke stanke, a na Tomislavljevu je, po običaju, poslije stanke obavljena pobožnost Križnog puta, kojeg je predvodio fra Zoran Kutleša. Naposljetku su se križevi, praćeni mnoštvom naroda, zaputili putem svetom Roku.

U župi Vinjani su obredi održani u župnoj crkvi sv. Roka u 16.30. Vodio ih je fra Ivica Udovičić. Po običaju crkva svetog Roka bila je pretijesna te su vjernici obrede slušali u crkvenom dvorištu. Muku Gospodina našega Isusa Krista po Ivanu pjevao je

VELIKI ČETVRTAK

VELIKI PETAK

Marinko Prka, ulogu Isusa Krista fra Ivica, a ostale uloge pjevao je Zbor naše župe.

Na samom kraju obreda uslijedilo je ljubljenje križa te je silno mnoštvo odalo svoje štovanje Kristu, njegovoj mucu i patnji za spas naših duša. Za to vrijeme je Župni zbor pjevao tradicionalne pjesme: Puče moj, Ispovidite se, Klekni, klekni, pod raspelom.

VELIKA SUBOTA Dan tišine

"Zemlja se prestrašila i zašutjela, jer je Bog u tijelu usnuo i probudio pomrle od početka svijeta."

Velika subota zadnji je dan Vazmenog trodnevlja. Dan je to tišine, ali i molitve. Dan je kada je Kristovo tijelo izranjeno ležalo u grobu – nema više čuda, nema znakova. Nema glasa s neba, samo praznina. Ostaje nam samo čekanje Uskrsa, ali i to nam je teško. Teško nam je čekati u tišini i neizvjesnosti dok Kristovo tijelo leži u grobu, ranjeno našim grijesima, a Krist silazi nad pakao i pobjeđuje smrt.

Ali strpljivost se isplati. Pobjeda nad smrću je nikad bliža. Otkupitelj dolazi i donosi nam svjetlo u tamu.

U župi Vinjani vazmena bdijenja održana su u župnoj crkvi sv. Roka i kod sv. Ante u 20 sati.

Bdijenje kod sv. Roka predvodio je fra Ivo Rastočić, a kod sv. Ante fra Ivica Udovičić.

Sve je započelo Službom svjetla, kada su svećenici uz povik: "Svjetlo Kristovo" unijeli blagoslovljeni oganj na uskrsnoj svijeći. Zatim se svijeći pjevao vazmeni hvalospjev, nakon čega je uslijedila Služba riječi, a nakon posljednjeg čitanja uslijedio je najsvečaniji trenutak – Slava Bogu na visini – upalila su se sva svjetla, oglasila su

se zvona i orgulje u punoj snazi od Velikog četvrtka. Nakon toga pročitano je uskrsno čitanje i otpjevan je svečani Aleluja s psalmom "Zahvaljujte Gospodinu jer je dobar".

Poslije toga uslijedila je Krsna služba gdje su vjernici ispovjedili svoju vjeru i na kraju Euharistijska služba. Bdijenje je završilo svečanim pozdravom – Idite u miru, aleluja aleluja.

KRIZMA U ŽUPI VINJANI

VELIKA SUBOTA

U subotu, 10. svibnja, u župi Vinjani bila je podjela sakramenta Krizme. Krizma, kao sakrament potvrde, označava samostalno prihvaćanje vjere i obvezu življenja kršćanskog života.

U župi Vinjani, riječi "Primi pečat dara Duha Svetoga" čulo je 39 mladih koji su se dvije godine spremali za taj dan. Na dan Krizme župna je crkva posebno zračila i bila je prepuna krizmanika, njihovih kumova i obitelji koji su im pružali podršku na putu u vjeri.

Slavlje Krizme u župnoj crkvi sv. Roka započelo je u 10 sati. Ovogodišnji krizmatelj

u ime našeg nadbiskupa mons. Zdenka bio je don Danko Kovačević, odgajatelj u bogoslovnom sjemeništu u Splitu, koji je ujedno i predvodio ovo misno slavlje u koncelebraciji sa župnikom fra Josipom.

Na samom početku misnog slavlja krizmateljica Nina Đuzel je u ime ostalih krizmatelja i cijele župne zajednice pozdravila ovogodišnjeg krizmatelja, zaželjela mu dobrodošlicu te zahvalila na dolasku u župu Vinjani. Misna čitanja i psalam čitali su krizmanici Mara Petričević i Anđelo Tolić, molitvu vjernika Lucija Majić, dok je pjevanje predvodio Veliki župni zbor pod ravnanjem s. Ljiljane.

POPIS KRIZMANIKA:

1. Ajduk Mateo	14. Kutleša Iva	27. Slišković Ivan
2. Aračić Ivan	15. Kutleša Ivan	28. Slišković Mara
3. Bilopavlović Šime	16. Lončar Andrija	29. Škeva Roko
4. Bušić Marija	17. Majić Jelena	30. Tolić Anđelo
5. Bušić Zdravko	18. Majić Lucija	31. Tolić Sara
6. Đuzel Ante	19. Matković Luciana	32. Topić Ante
7. Đuzel Nina	20. Perić Ivan	33. Topić Bruno
8. Janjiš Ante	21. Perković-Šantar Petra	34. Topić Marin
9. Jelavić Ana	22. Petričević Mara	35. Vican Ivana
10. Jović Ante	23. Rebić Branimir	36. Vukadinović Toni
11. Jović Danijel	24. Rebić Ivan	37. Kujundžić Mia
12. Jović Ema	25. Rudež Iva	38. Dumančić Nina
13. Krnić Dinko	26. Sili Mihael	39. Perić Ante

PRVA SVETA PRIČEST

U subotu, 3. svibnja u Župi Vinjani održana je Prva sveta pričest.

12 djevojčica i 14 dječaka pristupilo je prvi put svetoj pričesti. Svečano misno slavlje započelo je u 10 sati u crkvi svetog Roka. Predvodio ga je župnik fra Josip koji je zajedno sa s. Ljiljanom pripremao djecu za prvu pričest.

Prvopričesnici i njihovi roditelji čitali su misna čitanja i vjerničke molitve, pjevali psalam te izrekli krasnoslov zahvale Bogu i svojim roditeljima za ovaj dan.

Pjevanje tijekom mise predvodili su prvopričesnici uz Veliki zbor župe Vinjani.

POPIS PRVOPRIČESNIKA:

1. Josip Rebić
2. Petra Škeva
3. Mate Klapirić
4. Anton Rebić
5. Bruna Đerek
6. Mario Đerek
7. Tin Ajduk
8. Jure Bilopavlović
9. Marta Ajduk
10. Ilijana Aračić
11. Antea Aračić
12. Ariela Kutleša
13. Iva Kutleša
14. Antun Perić
15. Frane Tolić
16. Karlo Kukavica
17. Anđela Aračić
18. Filip Jelavić
19. Filip Tolić
20. Gloria Aračić
21. Ante Puljiz
22. Mihaela Kutleša
23. Anđelko Perić
24. Matea Dumančić
25. Petra Nenadić
26. Marin Jović

TIJELOVO

"Divnoj dakle tajni ovoj, klanjajmo se smjerno svi..."

Svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove – Tijelovo blagdan je koji se slavi četvrtkom nakon svetkovine Duhova, to jest deveti četvrtak nakon Uskrsa.

Tijelovo se počelo slaviti u 13. stoljeću, potaknuto viđenjima redovnice svete Julijane iz Cornillona, koja je imala vizije u kojima je vidjela Crkvu kao puni mjesec s tamnom mrljom što je simboliziralo nedostatak posebne svetkovine u čast Euharistiji. Papa Urban IV. uvodi svetkovinu Tijelova 1264. godine.

Tijelovom se posebno časti živi Krist pod prilikom kruha i vina. Vjernici se prisjećaju ustanovljenja Euharistije na Posljednjoj

večeri te se poseban naglasak stavlja na vjeru u Kristovu prisutnost u hostiji.

U župi Vinjani svečana sveta misa slavljenja je u župnoj crkvi svetog Roka, u 10 sati. Predvodio ju je župnik fra Josip uz koncelebraciju župnog vikara fra Jakova. Nakon svete mise uslijedila je procesija s Presvetim i blagoslov na četiri mjesta. Dječica su, po običaju, ispred Presvetog posipala latice ruža. Tijekom mise, a ujedno i procesije, pjevao je Veliki župni zbor pod vodstvom sestre Ljiljane.

Ono što nam je Isus darovao u Dvorani Posljednje večere danas se očituje među nama, jer je Kristova ljubav predodređena za sve. Budimo svjesni kako je Isus uvijek s nama u Euharistiji jer nam je i obećao: "Evo ja sam s vama do svršetka svijeta".

BLAGDAN SV. ANTE

„Došli smo ti sa svih strana, molimo se sred Vinjana!”

Misom uočnicom završena je devetodnevna priprava za blagdan Sv. Ante. Misu uočnicu predvodio je imotski gvardijan fra Zoran Kutleša u koncelecijaciji s fra Jakovom i fra Josipom. Na početku svete mise fra Zoran je blagoslovio novi barjak svetog Ante, dar Nediljka i Zore Petric. Na barjaku je s jedne strane slika i relikvijar svetog Ante, a s druge slika Gospe Rožarice i svetog Stjepana Prvomučenika - svetaca koji se posebno štiju u ovoj crkvi i čiji su kipovi u njoj.

Kroz devet dana vjernici su se svetom misom i molitvama na čast svetog Ante pripremali za ovaj veliki vinjanski blagdan. Svaku večer prije svete mise molila se krunica Srca Isusova te je bila prigoda za

sv. ispovijed. Tijekom devetnice svete mise s propovijedi, uz vinjanske svećenike, predvodili su dvije večeri fra Nediljko Čarapić, župnik župe Podbablje te tri večeri fra Domagoj Volarević, defnitor Provincije Presvetog Otkupitelja.

Osim priprave kroz devetnicu vjernici su se za svoj blagdan pripremali i kroz trinaest utoraka. Znatno broj vjernika je prisustvovao svim utorcima i deveticama što je još jedan pokazatelj koliko je sveti Ante omiljen svetac, svetac cijelog svijeta i poseban Božji miljenik.

U petak, 13. lipnja 2025. u župi Vinjani proslavljen je blagdan sv. Ante.

Od ranih jutarnjih sati kolone hodočasnika iz cijele Imotske krajine i Hercegovine pristizale su u vinjansko svetište. Crkva je bila otvorena već od 4 sata. Neprekidna kolo-

na hodočasnika izmjenjivala se obilazeći oko svetčeva kipa upućujući u tišini svoje prošnje i zahvale.

Fra Zoran Kutleša, imotski gvardijan, i ove je godine predvodio prvu svetu misu za hodočasnike u 5 sati, koja je služena u Vrtu svetog Ante. Ova misa je uvijek i najposvećenija. Mješoviti zbor župe Vinjani pod vodstvom s. Ljiljane predvodio je pjevanje. Nakon ove mise služene su svete mise u 6, 7, 8 i 9 sati u crkvi.

Središnje misno slavlje s procesijom u 10:30 sati predvodio je mons. Željko Majić, banjolučki biskup u koncelecijaciji s fra Ivicom Udovičićem, provincijskim vikarom, s fra Zoranom Kutlešom, imotskim gvardijanom i župnikom te s fra Josipom Sušićem, vinjanskim župnikom. I na ovoj svetoj misi pjevanje je predvodio župni zbor.

Svetu misu u 18 sati predvodio je fra Ivica Udovičić. Ova sveta misa na kojoj se okupi mnoštvo djece i roditelja, često se naziva „dječjom misom”, jer je nakon nje blagoslov djece, trudnica i ljljana. Dječji zbor Župe Vinjani na ovoj je sv. misi predvodio pjevanje.

PRESVETO SRCE ISUSOVO

Blagdan Presvetog Srca Isusova u župi Vinjani proslavljen je kod istoimene kapele na tromedi Baga, Leka i Vidoša, zaselka koji su je i izgradili.

U petak, 27. lipnja u 19 sati svetu misu predvodio je vinjanski župnik fra Josip. Pjevanje tijekom mise animirao je Veliki župni zbor pod ravnanjem sestre Ljiljane. Za trajanja mise obavljen je čin posvete hrvatskog naroda i hrvatske domovine Presvetom Srcu Isusovu.

Nakon svete mise svećenik je uz spomen ploču poginulom hrvatskom branitelju Ljubi Lekiću, Vinjančaninu koji je 1991. godine poginuo u obrani Osijeka, koja se ploča nalazi pored same kapele, izmolio održavanje. Potom je uslijedila zakuska, koju su pripremile mještanke ovih zaselaka.

SVETI IVAN KRSTITELJ

"Velim vam, nije nitko između rođenih od žene veći od Ivana!"

Utorak 24. lipnja u župi Vinjani proslavljen je blagdan svetog Ivana Krstitelja, koji se blagdan posebno štuje u zaseoku Juroši gdje se nalazi istoimena kapela. Ispred kapelice svetu misu u 19 sati predvodio je fra Filip Mimica, župni vikar u Stuttgartu, uz koncelebraciju fra Josipovu.

Na ovaj dan Katolička Crkva slavi rođenje svetog Ivana Krstitelja. To je zapravo jedini svetac rođenje kojega Crkva slavi, kojega je rođenje na neki način posvećeno. Nije slučajno, nego posve razložno da se Ivanu Krstitelju, uz Isusa i Djevicu Mariju, jedinom u katoličkome kalendaru slavi zemaljski rođendan. Takva je čast posve u skladu s Isusovim riječima da između rođenih od žene nitko nije veći od Ivana (usp. Mt 11,11).

VINJANČANI HODOČASTILI GOSPI OD ANĐELA

U srijedu 30. srpnja 2025. vjernici župe Vinjani hodočastili su Gospi od Anđela, zaštitnici Imotskoga i Imotske krajine. Misno slavlje ispred crkvice Gospe od Anđela na Topani u 19 sati, kojem je Misnom slavlju prethodila krunica i molitve na čast Gospe od Anđela predvodio je don Mladen Parlov uz koncelebraciju vinjanskog župnika fra Josipa, župnog vikara fra Jakova i imotskog gardijana i župnika fra Zorana.

Na samom početku misnog slavlja fra Zoran je pozdravio sve hodočasnike, svećenike, ministrante i ostale vjernike.

Budući da je ovaj dan bilo i hodočašće duhovnih zvanja Imotske krajine, don Mladen se u svojoj propovijedi osvrnuo na značenje duhovnih zvanja za koja je potrebno svakodnevno moliti, jer i oni u svom duhovnom životu svakodnevno mole za sve vjernike.

Mješoviti zbor župe Vinjani pod ravnanjem sestre Ljiljane Todorčić predvođeni pjevanje tijekom mise, oduševio prisutne vjernike.

Na kraju misnog slavlja uslijedila je okrjepa u samostanskom dvorištu kao i svake godine, a domaćini je priredili za sudionike u misnom slavlju.

SVETKOVINA SVETOG ROKA

U subotu 16. kolovoza 2025. godine župa Vinjani proslavila je svoga nebeskog zaštitnika svetog Roka.

Svečanosti su počele svetom misom u 8 sati za hodočasnike koji su došli iz okolnih župa i za domaće vjernike.

U 10.30 sati uslijedila je svečana zvonjava, kojima su pozvani vjernici na svečano misno slavlje. Misu je predslavio fra Ivica Jurić, profesor pastoralne teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu. U koncelebraciji su bili fra Josip Sušić, fra Zoran Kutleša, fra Jakov Udovičić te braća franjevci iz samostanskog okružja.

Fra Ivica u svetom Roku vidi primjer za nasljedovanje. Čovjek da zagrije druge mora imati vatru u sebi, tako i kršćanstvo koje nije motivirano idealom ljubavi za Krista i brata čovjeka ne donosi ploda. Ono treba u sebi nositi borbu za brak, za pravедno društvo, za najmanje. Velika ljubav i veliko trpljenje idu zajedno. Svatko je pozvan prepoznati patnju u svojoj sredini i društvu, gdje možemo doprinijeti u izgradnji mira, ne toliko na bojišnicama današnjih ratova koliko u svojim sredinama. Trebamo razvijati darove koje nam je Bog dao, na slavu Božju. Preko muke, smrti i uskrsnuća, kao Isus i Marija, preko trnja do zvijezda.

Na kraju svete mise fra Josip je izrazio zahvalnost Bogu za sve darove kojima je pratio župu Vinjani tijekom priprema

za proslavu svoga nebeskog zaštitnika te je zahvalio svima koji su na bilo koji način sudjelovali u pripremi za ovu župnu svetkovinu.

Svetom misom u 18 sati i blagoslovom djece završena je ovogodišnja proslava svetog Roka.

fra Mate Šakić

BLAGDAN MALE GOSPE

"Marijo, utisni svoj pečat u naše duše, da uvijek ostanemo vjerni Bogu."

U ponedjeljak 8. rujna 2025. godine Katolička Crkva slavi blagdan Male Gospe.

U župi Vinjani blagdan je rođenja Blažene Djevice Marije tradicionalno proslavljen na Tomislavljevu. Prije svete mise molila se Gospina krunica, a svetu misu je predvodio fra Josip u koncelebraciji sa fra Jakovom. Misna čitanja i molitvu vjernika čitali su učitelji i učenici.

Vinjanski je zbor ovu misu uveličao svojim pjevanjem Gospinih pjesama: Čuj nas

majko, Sred te se pećine, O mila Majko nebeska...

Budući da je ovaj tjedan ujedno početak nove školske godine, kao i pastoralne godine fra Josip je posebno molio za učenike i učitelje.

Po završetku svete mise uslijedio je blagoslov učenika, njihovih knjiga, učitelja i vjeroučitelja, a poslije blagoslova održana je procesija s Gospinim kipom i kipom svete Bernardice. Vjernici su u procesiju išli sa svijećama.

Mir i dobro!

GOSPA ŽALOSNA

U ponedjeljak 15. rujna u župi Vinjani, ispred kapele kod crkve sv. Kate, proslavili smo blagdan Gospe Žalosne.

Svetu misu, kao i blagoslov novog kipa Gospe Žalosne, predvodio je gvardijan i dekan fra Zoran Kutleša, a koncelebrirali su fra Jakov i fra Vinko Gudelj. Fra Zoran je kroz propovijed poručio kako smo svi

svjesni postojanja kapelice, a ujedno nam ju je prikazao i poistovjetio sa sadašnjim vremenima Marijinih 7 žalosti, koje je ona podnosila kroz život i smrt svojeg sina Isusa Krista.

Marijo, Gospe Žalosna, budi našoj župi zagovorom i brani nas od svakoga zla. Amen.

Mir i dobro!

SPOMENDAN SV. CARLA ACUTISA I NOVI KIP U NAŠOJ ŽUPI

U nedjelju, 12. listopada na spomendan sv. Carla Acutisa, mladog sveca našega doba, u crkvi svetog Nikole Tavelića u Vinjanima Donjim blagoslovljen je novi kip tog svetca. Svetu misu za djecu i mlade u 17 sati predvodio je fra Josip. Tijekom mise pjevao je Zbor mladih župe Vinjani. Na kraju svete mise i blagoslova fra Josip je posebno blagoslovio djecu i mlade koji su sudjelovali na svetoj misi. Novi kip nabavljen je u Asizu a zavjetni je dar obitelji Stipe i Josipe Rebić. Sv. Carlo je zaštitnik mladih i djece.

Carlo Acutis bio je talijanski tinejdžer (1991. – 2006.). Rođen je u Londonu, a odrastao u Milanu. Iako je živio sasvim običan život – škola, prijatelji, nogomet – isticao se dubokom vjerom. Od malih nogu svakodnevno je sudjelovao na misi, redovito se ispovijedao i molio krunicu. Bio je strastveni informatičar te je nazvan „cyber apostol“, „svetac interneta“ i „Božji influencer“.

Kao sin jedinac bogatih roditelja svoju bi uštedevinu dijelio s potrebitima. Usmjeravao je na put vjere vlastite roditelje i svoje bližnje. Djelovao je na psovače i one koji lutaju. Posebnu je pozornost usmjerio na istraživanje euharistijskih čuda i svetišta u koje je uvrstio i naše svetište Predragocjene Krvi u Ludbregu. Sam je osmislio i izradio veliku internetsku izložbu o euharistijskim čudima koja se i danas

prikazuje diljem svijeta. Euharistija je za njega bila autocesta za nebo.

U 15. godini obolio je od agresivne leukemije i svoju je patnju prikazao „za papu i Crkvu“. Umro je 12. listopada 2006. u Monzi, a pokopan je u Asizu. U crkvi svete Marije Velike tijelo mu je izloženo u staklenoj grobnici od 2022. godine.

Carlovih osam koraka pod nazivom „*Tvoj put k svetosti*“, osam naputaka koje je Carlo i sâm zdušno živio i drugima propovijedao :

1. *Svetost moraš željeti iz sveg´ srca, a ako se ta čežnja još nije probudila u tvome srcu, onda moraš neprestano moliti Gospodina za tu milost.*
2. *Idi svaki dan na misu i pričesti se.*
3. *Sjeti se moliti krunicu svaki dan.*
4. *Svaki dan pročitaj neki odlomak iz Svetoga pisma.*
5. *Kad je moguće, pokloni se pred na oltaru izloženim Presvetim Tijelom Kristovim: vidjet ćeš kako divno možeš rasti u svetosti.*
6. *Potruđi se ispovjediti svaki tjedan, čak i ako tvoji grijesi nisu veliki.*
7. *Prinesi žrtvu i vlastita dobra djela kao zagovor Gospodinu i Mariji za pomoć drugima.*
8. *Moli svog anđela čuvara da ti uvijek bude na pomoći: on treba postati tvoj najbolji prijatelj.*

Sveti Carlo moli za nas!

**CARLO ACUTIS
(1991. – 2006.)**

**Svetac euharistije
i blažene djevice Marije**

7. rujna ove godine na Trgu sv. Petra u Vatikanu, papa Lav XIV. pred 80 tisuća vjernika proglasio je dvojicu laika, mladića iz Italije, svetima. To su Carlo Acutis i Pietro Giorgio Frassati. Obredu proglašenja nazočili su Carlovi roditelji Andria i Antonia te brat Michael i sestra Francesca. Oni su rođeni dvije godine poslije Carlove smrti.

Papa je između ostaloga rekao: „Zaljubljeni u Isusa spremni dati sve za njega. Oni su nam putokaz da se svetost ne živi u izvanrednim djelima, nego u svakodnevnim koracima kroz euharistiju, molitvu i ljubav prema siromasima.“ Te se papine riječi na poseban način odnose na

Carla Acutisa, mladića koji je umro u 15. godini života od leukemije.

O njemu želimo napisati nekoliko riječi. I to s razlogom. Naša je Župa, zahvaljujući obitelji Rebić, Josipi i Stipi, ovih dana nabavila i njegov kip za crkvu sv. Nikole Tavelića.

Carlo se rodio 3. svibnja 1991. u Londonu gdje su mu tada živjeli roditelji. Tamo je kršten 18. svibnja iste godine. Roditelji su se već u rujnu vratili u rodnu Italiju i nastanili se u Milanu. 16. lipnja 1998., Carlo prima prvu svetu pričest i to u sedmoj godini života. Tada počinje njegov pojačani euharistijski život koji će se nastaviti još jače nakon primanja sv. Krizme koja je bila 24. svibnja 2003. godine. Malo prije krizme preko interneta je počeo održavati župske kateheze o euharistiji i stekao mnoge prijatelje.

Nakon osnovne škole pohađao je klasičnu gimnaziju na Institutu Leona XIII. Školu nije završio jer je u Gospodinu preminuo 12. listopada 2006. godine. Znakovite su dvije sitnice koje su vezane uz Carlovu smrt i pokop. Kada je Carlova majka doznala da je on umro, a već prije su im rekli da neće preživjeti, poslala je u sobu svoje majke koja je živjela s njima da joj kaže da je Carlo umro. Netom je otvorila vrata majka joj je rekla da je čula Carlov glas koji joj je rekao: „Bako, u nebu sam s anđelima, presretan sam, ne plači jer ću uvijek biti s vama.“ Na pogrebu kada je svećenik izrekao riječi: „Idite u miru!“ bilo je točno podne, zvona su počela svečano zvoniti i na neki način najavila Carlov odlazak u nebu, „početak njegova života kod Boga“, kako su rekli mnogi nazočni svećenici.

Tko je bio taj dječak i mladić Carlo?

Dijete svoga, bolje reći, našega vremena, dijete interneta, portala i suvremenih tehničkih pomagala. U svemu tome je bio izuzetno vješt. Unatoč tim suvremenim komunikacijskim izazovima Carlo je živio u punini svoj kršćanski život, živio i svjedočio svoju vjeru. Svaki dan je išao na sv. misu, čitao Sveto pismo te životom i molitvom slavio svoga Boga. Bio je izuzetno pobožan prema Bl. D. Mariji. Kako mu majka svjedoči prije nego li je pao u bolesničku komu on je s njom molio krunicu. Majka priznaje da je teško izgovarao riječi ali su krunicu ipak izmolili. Rado je sa svojim roditeljima hodočastio u Marijanska svetišta diljem Italije, pa i Europe. Posebno je volio sv. Franju i franjevačku duhovnost. Zato je i zaželio da bude pokopan u Franjinu Asizu.

Najprije je pokopan u Milanu, zatim je 2007. prenesen na groblje u Asizu, da bi mu konačno tijelo bilo pokopano 2018. u prostoru oko crkve Marije Velike u samom Asizu.

Na gore postavljeno pitanje: Tko je bio Carlo?, najbolje je odgovorila njegova majka Antonia koja je napisala: „Svi možemo biti ono što smatramo da je „dobro“ za nas, što ćemo biti i što ne želimo biti. Carlo je jednostavno izabrao najviše dobro: ljubiti Isusa i staviti ga u središte svoga života, a po njemu ljubiti sve koje je susretao na svom putu.“

Umjesto zaključka evo nekoliko misli sv. Carla Acutisa, zaštitnika djece i mladih.

„Ne ja, nego Bog.“

„Ne sebeljublje, nego slava Božja.“

„Žalost je pogled okrenut prema samome sebi, sreća je pogled upravljen prema Bogu.“

„Od rođenja naša zemaljska sudbina (je) obilježena: svi smo pozvani uzaći na Golgotu i uzeti svoj križ.“

„Ako Bog posjeduje naše srce, onda mi posjedujemo beskonačnost.“

„Svi su ljudi Božja stvorenja. Bog nas sve ljubi, nitko nije isključen.“

„Zašto umanjivati tuđe svjetlo da bi vlastito zablistalo.“

„Euharistija je moja autocesta za Nebo.“

Fra Jakov

OBLJETNICE

95 GODINA KAPELE TOMISLAVLJEVO

Ove godine se obilježava 1100 godina od krunjenja kralja Tomislava na Duvanjskom polju. Povodom 1000.-te obljetnice toga velikog jubileja (velegoda), dakle prije 100 godina, planirano je postaviti 1000 spomen-obilježja na tadašnjim hrvatskim prostorima, što je prostorno znatno šire nego sadašnja Republika Hrvatska. U tome se nije uspjelo zbog tadašnjih političkih prilika nego je postavljeno tek nekoliko desetaka spomenika. Na imotskom području imamo samo jedan spomenik posvećen tom jubileju i to u župi Vinjani.

1930. godine sagrađena je spomenkapela Tomislavljeva, uz tadašnju cestu Imotski-Posušje. 1974. godine probija se nova dionica te prometnice koja prolazi dvadesetak metara sjevernije od Tomislavljeva. Nova cesta prekinula je i Put križa na tom mjestu. Vinjanski župnik fra Petar Sikavica 1976. godine određuje da se cijeli Put križa premjesti sa sjeverne strane novoizgrađene prometnice i postave nove postaje, odnosno križevi. 2002. godine tadašnji vinjanski župnik fra Dinko Bošnjak u Gospinu špilju postavio je kip Gospe Lurdske i svete Bernardice, dar fra Silvestra Aračića.

Spomenkapela Tomislavljeva tako je ostala u gustoj borovoj šumi na staroj cesti. Veliki dio Vinjančana, a da ne govorimo o ostalom pučanstvu, i ne zna za taj povijesni spomenik! Spomenik je građen od

domaćeg klesanog kamena visok 8,15 metara. Po sredini spomenika je niša u kojoj su kipovi BDM, svetoga Roka i svetoga Ante.

Na istom mjestu počeli su i radovi na izgradnji spomen obilježja devetorici hrvatskih branitelja iz ove župe poginulih u Domovinskom ratu.

Ante Aračić

TOMISLAVLJEVO

zaboravljeno mjesto hrvatskog kralja podno
Imotskog koje su oživjeli lokalni klinici

Budući da je ovogodišnja tema „1100. obljetnica Hrvatskog Kraljevstva“, naši su osnovnoškolci i njihovi mentori osmislili projekt „Tomislavljevo“ prema istoimenom lokalitetu pored samog grada koji je sagrađen za proslave 1000. obljetnice Hrvatskog Kraljevstva, a za koji zna malo ljudi.

Cij je projekta istraživanje teme, razvijanje inovativnosti, kreativnosti, kritičkog mišljenja, informacijske i digitalne pismenosti te sposobnosti za istraživački rad planiranjem, provedbom i prezentacijom projekta u području baštine. Realizacijom se ovakvog projekta uključene učenike i djelatnike potiče u izgradnji osobnog, kulturnog i zavičajnog identiteta stvaranjem sadržaja vezanih uz materijalnu i nematerijalnu baštinu područja koje ih okružuje.

Počelo se od teorijskog dijela na kojem smo prof. Denis Đerek i ja okupljenom timu učenika prezentirali zamisao, provedbu i projektni cilj.

Potom su učenici temeljito istraživali, zapisivali činjenice pa ih prezentirali drugima. Učenici nižih razreda crtali su na satima Likovne kulture lokalitet, kralja Tomislava, njegovu krunu, a pojedinci su o njemu istraživali te se kostimirali tako da su dio školskog sata naši đaci utjelovali kralja Tomislava.

Na satima su Informatike osmislili privjesak za ključeve, dizajnirali njegov izgled, pratili i koordinirali ispis na 3D printeru.

Na projektu su naši školarci surađivali s područnim školama, a prof. Đerek je u župi sv. Frane u Imotskom održao tribinu na temu kralja Tomislava i 1100. obljetnice Hrvatskog Kraljevstva. U suradnji sa Župnim arhivom u Vinjanima došli smo do podataka koji su nam bili potrebni za ovaj projekt. Učenici su, istražujući povijesne činjenice, osmislili prigodni plakat, a sve smo zaključili snimljenim videom.

Tomislavljevo je lokalitet u Vinjanima pored Imotskog. Nastao je 1925. godine kada su mještani došli na ideju podići kapelicu u čast 1000. obljetnice krunjenja kralja Tomislava. Kapelica je svečano završena 1930. godine.

Mještani su na kapelici uklesali ime župnika Ive Vukušića koji je uz svoje župljane najzaslužniji za ovaj velebni spomenik. Zanimljivo je da, uz ime Tomislav, na natpisu piše i sintagma „kralja svog“ na što su Vinjančani i danas jako ponosni. U kapelici se nalaze kipovi Blažene Djevice Marije, svetoga Roka i svetoga Ante. Prema riječima mještana, prvotni su, izvorni izrađeni od drveta, premješteni u crkvu sv. Nikole Tavelića u Vinjanima, a danas su u kapelici replike. Vinjančani namjeravaju kapelicu na Tomislavljevu premjestiti sa sadašnjeg mjesta jer je lokalitet novom prometnicom podijeljen na dva dijela. Premještat će se ova predivna stoljetna građevina, kamen po kamen, a i danas, i uvijek štovat će ju mještani, posebice za Velikog petka kad se na tom mjestu sastaju križevi svih vinjanskih crkava.

Svoj su projekt „Tomislavljevo“ učenici predstavili na Festivalu izvrsnosti u Splitu i nagrađeni su 2. nagradom u kategoriji osnovnih škola. Lijepo je znati da već osnovnoškolci uče čuvati bogatu baštinu svoga kraja, a da se njihov trud i rad, kao i entuzijazam njihovih mentora, itekako prepoznaje i nagrađuje.

Katija Nikolić

SKENIRAJ
ZA VIDEO

TISUĆUSTOTA OBLJETNICA HRVATSKOGA KRALJEVSTVA

Tisućita obljetnica Hrvatskoga kraljevstva jubilej je iz 1925. godine, kojim se obilježavalo tisuću godina od krunidbe hrvatskoga kralja Tomislava (o. 910 – 928.). Slavila se diljem Kraljevine SHS, a za cilj je imala jačanje hrvatske nacionalne svijesti u novim društveno-političkim uvjetima nakon propasti Austro-Ugarske Monarhije.

U kolovozu 1906. godine Emilij Laszowski Szeliga i Velimir Deželić stariji predložili su ostalim članovima Družbe »Braće Hrvatskoga zmaja« da se na tisućitu obljetnicu Hrvatskoga kraljevstva (925. – 1925.) priredi velika hrvatska povijesna izložba iz svih krajeva Hrvatske.

Godine 1917. zabilježen je prvi spomen o gradnji spomen-crkve u Tomislavgradu u Bosni i Hercegovini, uz istodobnu izgradnju Tomislavova doma. Spomen-crkva sv. Nikole Tavelića građena je od 1924. do 1940.

Ferdo Šišić rukopis svojega kapitalnog djela Povijest Hrvata u doba narodnih vladara završio je do 1917., ali je ono zbog manjka sredstava objavljeno tek po naredbi ministra prosvjete Svetozara Pribičevića kao jubilarni spomenik na godinu 1925.

Dana 8. svibnja 1925. godine započele su crkvene proslave u svim hrvatskim krajevima u povodu proslave Dana katoličke mladeži u slavu tisućite obljetnice Hrvatskoga kraljevstva. Dana 31. svibnja iste

godine 400 hodočasnika otputovalo je u Rim na veliko hrvatsko hodočašće kako bi obilježili spomen na uzdizanje Tomislava na kraljevsku čast. U toj prigodi hodočasnici su darovali papi Piju XI. skupocijeni spomen-kalež.

Središnja crkvena proslava tisućite obljetnice u Hrvatskoj održana je 21. lipnja 1925. godine na blagdan Presvetoga Srca Isusova svečanom misom u zagrebačkoj katedrali koju je predvodio zagrebački nadbiskup Antun Bauer (1856. – 1937.).

Tijekom 1925. godine održan je niz kulturnih i umjetničkih manifestacija u brojnim hrvatskim gradovima i selima, ali i šire na teritoriju negdašnje Kraljevine SHS. U toj prigodi podignuta brojna spomen-obilježja u čast kralja Tomislava, a njegovo je ime dobio velik broj ulica i trgova, uključujući i Trg kralja Tomislava u Zagrebu, koji je to ime dobio 1927. godine.

U obilježavanje proslave uključili su se i hrvatski umjetnici izradbom svojih djela Prvoga hrvatskog kralja. Hrvatski medaljar Ivo Kerdić izradio je za potrebe proslave i obilježavanja Trećega sokolskog sleta značku i jednostranu plaketu s likom kralja Tomislava. Na medalji je prikazan hrvatski vladar en face, kako sjedi na prijestolju, u desnoj ruci drži žezlo u obliku križa, a u lijevoj jabuku. S lijeve i desne strane vladara stoje godine 910. i 925., a uz rub je natpis „TOMISLAV KRALJ HRVATA“.

Prvoga hrvatskog kralja prikazao je na plaketi i umjetnik Frane Cota (1898. – 1951.), koji ga je prikazao u profilu kako sjedi na prijestolju sa žezlom u desnoj, a jabukom u lijevoj ruci te štitom sa šahiranim grbom pored sebe.

Monumentalnu konjaničku skulpturu s prikazom kralja Tomislava na konju izradio je hrvatski kipar Robert Frangeš Mihanović (1872. – 1940.). Tomislava je tako prikazao kako ponosno jaše na konju u lijevoj ruci držeći jabuku, znak kraljevske moći, a u desnoj ravno žezlo s križem na vrhu, simbol stabilnosti i upravljanja narodom. Mač mu je zasukan oko pasa simbolizirajući pritom njegov miroljubivi karakter. Konjanik je postavljen na kameni postament te dominira vizurom istoimenoga Trga u Zagrebu. Skulptura i postolje konačno su postavljeni zajedno tek 1947. godine.

Župa Vinjani u čast ovog događaja izgradila je spomen kapelu Tomislavljevo kod Vukadinovića-Radatovih kuća te je svečano blagoslovljena 14.9.1930.

Svrha ove spomen kapele bila je da se ovjekovječi tisućita obljetnica vladavine hrvatskog kralja Tomislava i da se na jednom mjestu u slavlju sjedini čitava župa. U spomen kapelu tadašnji župnik postavio je kipove Gornjih i Donjih Vinjana: sv. Roka i sv. Antu a u sredini kip Majke Božje kao pokroviteljice svih zajedno.

Na spomen kapeli stoji na pročelju natpis:

KRISTU KRALJU NA SLAVU,
NA ČAST NEOSKVRNJENOJ,
SVETOM ANTI I ROKU
U ZAHVALU ZAŠTITE
VINJANČANI I ŽUPNIK
OTAC IVO VUKUŠIĆ
NA SPOMENU TISUĆE
GODIŠNJICE HRVATSKOG
TOMISLAVA KRALJA SVOGA.
925. 1925. 1930.

Dana 14. ožujka 2024. godine Hrvatski sabor jednoglasno je usvojio inicijativu Matice hrvatske i Družbe „Braće Hrvatskoga zmaja“ te donio Odluku o proglašenju 2025. godine „Godinom obilježavanja 1100. obljetnice Hrvatskoga kraljevstva“. Podršku su dali i Ministarstvo znanosti i obrazovanja RH te Ministarstvo kulture i medija RH, kao i Vlada Republike Hrvatske.

Ove se godine organiziraju manifestacije, razne priredbe i sadržaji vezani uz taj događaj.

Osnovna škola Josip Vergilij Perić, u koju školu idu i naša vinjanska djeca.

Ove su godine sudjelovala na Festivalu izvrsnosti u Splitu, 13. svibnja 2025., a naša se škola može pohvaliti nagradom.

Radi se o 2. mjestu u kategoriji Čuvara baštine. Naime, već četvrti put zaredom naša škola osmislila je projekt koji je prihvaćen od Centra izvrsnosti SDŽ-e.

Pošto je ovogodišnja tema „1100. obljetnica Hrvatskog kraljevstva“, naši osnovnoškolci i njihovi mentori osmislili su projekt „Tomislavljevo“ prema istoimenom lokalitetu za koji malo ljudi zna. Učenici su istraživali činjenice o istome, stvarali likovne uradke, osmislili prigodni plakat, a kao završnu aktivnost i video uradak, koji smo predstavili na samom Festivalu.

Za sve ovo nagrađeni smo 2. nagradom u kategoriji osnovnih škola, na što smo jako ponosni. Stručno je povjerenstvo imalo jako težak posao - među puno odličnih radova izabrati izvrsne pa smo sretni što smo u društvu najizvrsnijih.

Lijepo je znati da naši osnovnoškolci uče čuvati baštinu našega kraja, a da se njihov trud i rad i njihovih mentora itekako prepoznaje i nagrađuje.

Denis Derek

SEDAMDESET GODINA BRAKA BAJE I LJERKE TOPIĆ

Pedeset godina braka, zlatni pir. Kako ih je lijepo dočekati sa svojim roditeljima, sa svojim djedom i bakom. Onda šezdeset godina braka, dijamantni pir. E, to je već da djeca, unuci, praunuci pamte kako su bili svjedoci velikog događaja u obitelji i imali još žive oca i majku, djeda i svoju baku. A sedamdeset godina braka, iliti platinasti pir!!! E, to je već za povijest, za anale- raritet, Božji blagoslov, pa hoćete-nećete veliko čudo ne samo za tu obitelj već i za kraj u kojemu oni žive.

Eto, Imočani dočekaše i jedan takav događaj i to u Donjim Vinjanima. Ljerka Topić i njezin suprug Ljubo Baja Topić proslaviše platinasti pir, sedamdeset godina skladnoga braka. Ljerki 91, a Ljubi - Baji 92 godine. Vjenčali se davne 1955. godine, a prije toga hodali zaljubljeni tri godine - još tamo od 1952. godine.

I kada ste pomislili da su vas na svečanosti platinastog pira dočekali pusti unuci, praunuci, prapraunuci, raskošni stol, cvijeće, brdo darova, jela svih vrsta, svečarska torta s velikim brojem 70 glazba i pjesma.

Nas iz Slobodne Dalmacije, koja je još u studenom prošle godine pisala o fenomenu Ljube Topića Baje kao najstarijeg živućeg vozača u Imotskoj krajini, dočekaše u zaseoku Topići u Donjim Vinjanima vedri i veseli Ljubo i njegova draga Ljerka, njihove dvoje djece - Ante i Jadranka. Na stolu

domaći pršut i sir, domaće vino, baš kako se i primaju gosti u Vinjanima. A sve ostalo što nabrojismo, nit traga ni glasa. Za sve je imao objašnjenje neponovljivi Ljubo Baja.

Ma šta ću ja sada ovdje praviti cirkus. Imali smo veliku proslavu za pedeset godina braka. Strkaše se svi: dica, unuci, pranunci, prijatelji. Pivalo se i plesalo, veselilo, ko da su najlipši svati. Onda došla i šezdeseta obljetnica moga braka sa mojom Ljerkom.

Opet se iz svakog kutka Hrvatske sletiše svi, ovoga puta unuci s ženama i dicom, praunuci. Opet se pivalo, veselilo, plesalo, manitalo nama u čast. I sada prije nego će doći datum našeg vinčanja od prije 70 godina, znači za naš bračni sedamdeseti rođendan kažem ja pametno mojoj Ljerki. "Pa šta ćemo opet zvat tu pustu obitelj, sedmero unučadi, pa njihove muževe i žene, pa petnaestero praunučadi i njihove muževe i žene, pa onda konačno i one najmlađe četvero prapraunučadi. Pa bit će ludnica, di ćeš s tolikom vojskom, brate mili. A di su prijatelji, poznanici, nema čovika koji me ne zna od Ercegovine, Imotske krajine i dalje, tribala bi tri hotela za sve. A meni i tebi, moja Ljerka ionako svaki dan, dolaze, a mi nećemo stati na ovih sedamdeset. Onda ja kažem mojoj Ljerki, mome sinu Anti i mojoj kćeri Jadranki: Dico moja, vi ste mi živi i zdravi, jel tako!?" Živa su i zdrava vaša dica, a mojih sedam unuka, živi su i zdravi i njihova dica mojih petnaest praunuka živa

su zdrava, pa sada i njihova dica - moja i Ljerkina četiri prapraunuka. Pa kuda ćeš brate mili većeg i lipšeg dara. To ne može zaminiti sada da je stol pun svekolikog blaga priko cilog Imotskog polja, pa ni cilo Muskovo bogatstvo. Šta će ti sve, a da ti je samo jedan od ove moje ekipe bolestan, ili da ga, ne daj Bože nema.

Eto, moj prijatelju, ja se i moja Ljerka, moj sin Ante i moja čerka Jadranka lipo uredili, uzeli svak čašu našega domaćeg crnoga vina i onda nazdravili za naših sedamdeset godina skladnog braka. Lipo se slikali za našu Slobodnu Dalmaciju, pozdravili sve one koji će ovo čitati i sve kojima će ovi što su čitali pričati o nama, zaželili da i njihovi roditelji dožive ovakvu obljetnicu, poželili im zdravlje i veselje isto kao što ja i moja Ljerka uživamo danas. Meni i Ljerki bio je red to proslaviti, a kako nam je krenulo. Bog će ovo produžiti. E sada ne znam koliko, ali kako se

fala Bogu ja i Ljerka držimo, potrajat će ovaj brak i priko sedamdeset godina, veli nam uvijek veseli i nasmijani Ljubo Baja Topić.

Sretno mladenci sa sedamdesetogodišnjim bračnim iskustvom, sretno Ljerki i Ljubi. Toliko o samoj proslavi značajnog datuma u životu jednoga bračnog para, no tu nismo stali. Slažete se!? Svi se već pitate kako je Ljubo Baja osvojio srce svoje Ljerke, kako su i jedno i drugo "izdržali" punih sedam desetljeća. Pa pročitajte!

Ljerka je rodnom iz susjedne Bosne i Hercegovine, iz mjesta Dražnice između Kiseljaka i Kreševa iz tamošnje hrvatske obitelji. Bijaše to davne 1952. godine, ravno prije 73 godine. Ljubi Topiću Baji, a nadimak mu itekako stoji jer je pravi baja, u svemu. U šarmu, u radišnosti, konačno u tjelesnom izgledu, kao radnik, točnije vozač, radio je te davne 1952. u sarajevskoj firmi "Elekstocentar". Firma je imala posao

u Dražnicama, tamo su kod rijeke Neretve vadili šljunak. Ljubo, kao vrsni majstor-vozač bio je na jednom stroju koji vadi šljunak. Je, radio sam te 1952. baš u Drežnici na vadenju šljunka. Eto, igrom slučaja moja Ljerka radila je tu kao sezonska radnica, ali nisam je odma snimio. Nego jednoga dana na tamošnjoj željezničkoj stanici, trefio se i ja i vidim ide jedna cura, naočita, dobra, lipo. Ja, brate moj, šta ću po naški imotski, lipo se javim, pozdravim je, a ona se ko malo smela. Mislim u sebi, ova je moja. Pitam je ja di oni provode svoje slobodne dane, di se zabavljaju, ima li kakvih plesnjaka, jer sam ja tada bio dobar plesač i pivač. A ona će meni, kako ona i još neke cure češljaju vuno, što kod njene kuće, što kod drugih cura. Mislim u sebi, pa kud ću u nepoznatu kuću, a sviđa mi se. I tako se jedne večeri organiziralo neko sijelo i ja ti banuo tu. Vidim ima momaka, dobrih cura i tamo glavna od njih piva, piva ko slavuj, a za njom i ostale. Vidim, to je ona moja, a ni imena joj nisam znao. I tako se upoznasmo. Kako je došla i raditi blizu mene, eto krenulo je. Kako onda, tako i danas, priča nam s puno uzbuđenja Ljubo.

-Jest upoznali smo se, vidim on lipo piva, zgodan čovik, ali ja sam bila oprezna. Sićam se jednom i Drežnici idem ulicom, kad od tamo ide moj otac i nešto se svada s Ljubom. Nije ćaća bio baš zadovoljan što sam s njim, nije mu dao prići našoj kući, ali što ćeš, ljubav je bila jača. -Tako smo se 6. travnja 1955. godine nakon tri godine poznanstva vinčali u matičara, pa poslije toga u crkvi svetoga Ilije u mojim Drežnicama. Ja sam inače iz sela Donji Jasenjani. Lipo selo, teče Neretva, lipo selo. Svake nedilje u crkvu se išlo, pivalo se, veselilo i igralo. Suživot je bio lijep sa svima i svako je svakog poštiva i njegove običaje.

I eto 1955. se vinčali i kako onda, tako i danas. A pitate me kakav mi je bio moj Baja.

Moram priznati da je bio za đavla, ali uporan da me osvoji i osvojio me, a šta ću - veli nam gospođa Ljerka, koja se baš kao i njezin životni suputnik još uvijek dobro drži.

I mladi, zaljubljeni i tek friško vjenčani bračni par vraćamo se uoči 1. svibnja 1955. godine u Donje Vinjane u zaselak Topiče. E sada je tribalo organizirat svate i u mojim Topičima. A znate kako je onda vrijeme bilo teško, ali je Baja organizira da je njezini dvanaest došlo iz Drežnice. Sve sam organizirao iz Mostara za Imotski vozio je tada samo jedan autobus, ali pošto Baju svi znaju, rezervira sam im dvanaest prvih mesta u autobusu. I tako stigismo do Privalja, do tamošnje glavne gostionice. A mene gazda poznaje ko svoj džep. Ispeka je mlado janje, počastio mojih dvanaest svatova i ni dinara undašnjeg nije uzeo. A kada su došli ode u Topiče, njezin ćaća, sestra, rodbina puna kuća svatova. Ponoći, a nestade svega na stolu i ića i pića. A ja u moga susjeda Luke koji je drža gostionu usrid ponoći. Luka spašavaj, došli njezini, a meni nestalo svega. I moj ti Luka četri domaće kokoši, demejanu vina, krov ispod sača. Ma štaš vidit naili se i napili ko begovi. Opoštenio se ja tako prid njezinim. Neka su upamtili di su došli. Sutra prvi svibnja, nema pruge za nazad, ne vozi za Mostar. A ja jedva čekam da odu, nema ništa u kući. I tako izgurasmo i taj prvi svibnja. Prik sutra vozi pruga, a ja sve oko nji, pa nemojte ići, kud ćete ranije, a u sebi mislin: Daj Bože da više krenu. I odoše zadovoljni nakon tri dana. Sve gledam za autobusom da ne bi di sta, a kad je zaša za onu okuku u Borku ko da mi je pa kamen sa srca, u smijehu nam priča.

Baja pripovijeda dogodovštine s prvog susreta rodbine svoje Ljerke u svojim Topičima.

- U ovih sedamdeset godina, moj prijatelju, bilo je svega i svačega, ali smo

nas dvoje bili čvrsti. Ja sam njega više slušala, a on mene manje, ali onda su došla dica: naša Jadranka i naš Ante, pa unučad, on radio, vridan bio u svemu, a ja oko dice i unučadi. A imamo zdravih dvoje dice, sedmero unučadi, pa penaestero praunučadi, te četvero prapraunučadi. I rekoh na početku, svi živi i zdravi. Eto sada smo i ja i moj Baja najradosniji. Ništa nam u životu nije falilo, Baja je donosio u kuću i bilo je svega i svačega. S njim sam što na motoru, što s autom, obišla cilu Europu. Dok je radio u Njemačkoj, bila sam s njim. A lipo je plesa i piva, a ja sam to volila i to je bio jedan od temelja zašto smo ostali skupa, veli nam Ljerka.

- Ja sam profesionalni vozač ima više od šezdeset godina. Imam sve klase od motora do kamiona s prikolicom i autobusa.

Evo sada s 92. godine neki dan sam dobio i produženje dozvole za još dvi godine, jer vidim ko sokol, a refleksi ko u mladića, ali mi nije potriiba voziti. Ima auta ispid kuće, pa odvede sin nekada, nekada, unuka, a mogu i ja. Ja i moja Ljerka sada pod ove stare dane provodimo svaki dan u lipoti, razgovoru, smiju, radost nam donose našu unuci, praunuci, prapraunuci, naša dica Ante i Jadranka.

Bože, sveti Roko i sveti Ante, neka se samo ovako nastavi, moj novinaru, doći ćeš ti i na još koju godišnjicu našega braka priča nam uvijek veseli i nasmijani Ljubo Topić - Baja. Kako nam reče jedan njihov susjed, i Ljerki i Baji ni 75. -a godišnjica braka, viruj mi, nije daleko.

Braco Ćosić

SPOMEN PLOČA

na Udbini za pokojnog Ivana Majića
i njegova brata don Marijana Majića,
koji su nestali 1945. kod Maribora.

U Svetištu hrvatskih mučenika na Udbini svečano je u subotu 13. rujna proslavljen Dan hrvatskih mučenika, dan molitve, zahvalnosti i sjećanja na sve znane i neznane hrvatske mučenike koji su kroz povijest položili živote za vjeru, domovinu i narod.

Misno slavlje predvodio je krčki biskup Ivica Petanjak. Koncelebrirali su nadbiskupi riječki Mate Uzinić, splitsko-makarski Zdenko Križić i zadarski Milan Zgrabić te biskupi gospičko-senjski Marko Medo, šibenski Tomislav Rogić, porečki i pulski Ivan Štironja, hvarski Ranko Vidović, dubrovački Roko Glasnović, umirovljeni nadbiskupi Marin Barišić i Ivan Milovan,

generalni vikar Vojnog ordinarijata vlč. Ilija Jakovljević, generalni tajnik HBK preč. Krunoslav Novak, provincijal hrvatskih kapucina fra Ante Barišić i brojni svećenici.

Na inicijativu Moto kluba veterani Croatia donešeno je 26 spomen-kamena hrvatskih stratišta za izgradnju Zida sjećanja, koji se zid nalazi u Spomen parku pokraj crkve.

Živuci članovi obitelji pokojnog Marijana Majića i njegove supruge Jele (rođene Župić), čija su dva sina nestala 1945. kod Maribora donijela je spomen-kamen kojeg su uzeli od njihove rodne kuće te na nj ispisali podatke za njih dvojicu... Ugradili su ga u Zid sjećanja...

Denis Đerek

NOVA KNJIGA DR. SC. DINKA ARAČIĆA „SUSRET S MARIJOM“

Marija – mjesto susreta Boga i čovjeka

U nakladi Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja Split, u Knjižnici lista Marija, objavljena je nova knjiga jednog od značajnijih marijanskih pisaca u Hrvatskoj i uopće, dr. sc. Dinka Aračića, naslovljena „Susret s Marijom“.

Knjiga je posvećena bivšem uredniku Marije, blagopokojnom fra Petru Lubini, a prosuditelj knjige je dr. sc. Ivan Režić. Na naslovnici prikaz „Navještenja“ izradila je s. Zdravka Spomenka Milić.

U knjizi „Susret s Marijom“ dr. sc. Dinka Aračića, sabran je njegov dugogodišnji rad i knjiga je istinsko obogaćenje marijanske literature na hrvatskom jeziku jer donosi vrsne putokaze u čestim životnim nedoumicama, kroz duhovno promišljanje ukazuje na njezinu ulogu u povijesti spasenja, za bolje upoznavanje poimanja Marijina lika, kao i na životne vrednote i duhovnu dobrobit pučke pobožnosti koja je antropologijsko i uljudbeno nasljeđe tijekom stoljeća. Nadalje pisac u knjizi ukazuje na važnost Marijine suradnje s Božjim naumom u spasenju, po kojoj je ona uzor utjelovljenja duhovnosti, vjere i čovječstva, majčinstva i očinstva, i znak ljudskog odgoja i nade.

Dr. sc. fra Ivan Režić u svojoj prosudbi o knjizi je napisao: „Velikim marom i s

odgovornošću prema pisanoj riječi ovdje sabrani tekstovi izvrsno su sredstvo vjerničkog zbližavanja s Marijom, majkom supatnicom i zagovornicom te temeljnog upoznavanja sadržaja kojeg ispovijeda Katolička Crkva o Bogorodici, a naučava suvremena teologija. I to za sve uzraste i profile bogotražitelja: vjernika laika, redovnika i redovnica, za sijače Božje riječi koji žele još učinkovitije približiti njen lik vjernim srcima... jer, Marijino srce ispunjeno pouzdanjem u Božju svemoć, probodeno mačem boli i okrutnošću Golgote obasjala je neprolaznom utjehom zora uskrsnog praskozorja. Po Mariji i u Mariji učenicima i učenicama Njenog Sina pruža se najizvrsniji primjer vjernosti, model ostvarenosti i trajni zagovor.

Tako, svi tekstovi, (57 naslova) sabrani u ovoj knjizi, na 230 stranica, slijede Marijine susrete, njenu skrovitu nazočnost i vjernički hod sa svojim i za svojim Sinom te mogu biti svakodnevno poticajno meditativno-duhovno štivo, u kojem se mogu oplemeniti srca i osjetiti majčinski zagovor na putu nasljedovanja Isusa Krista, kao što i sam pisac knjige čitatelju poručuje da „Marija razvezuje zamršeno“ te na tragu naslova knjige „da je Krist postao čovjekom, da je rođen od Djevice Marije pokazuje da je ljudsko tijelo znak i djelotvoran sakrament susreta čovjeka s Bogom. Isusovo tijelo, sredstvo spasenja,

nastalo je i oblikovalo se u tijelu Djevičinu. Na taj način Marija postaje mjesto susreta između Boga i čovjeka.“

Dr. sc. Dinko Aračić, poznati i istaknuti hrvatski mariolog, na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu postigao je diplomu i licencijat iz teologije. U Rimu je od 1974. do 1980. pohađao Teološki fakultet „Marianum“ i Lateransko sveučilište, na kojem je postigao doktorat iz teologije (1980.) s temom o mariološkom nauku u spisima Karla Balića. Od 1976. do 1990. bio je tajnik Papinske međunarodne marijanske akademije [PAMI] i suorganizator međunarodnih marioloških kongresa. Kao

gostujući profesor predavao je mariologiju i pneumatologiju na Papinskom sveučilištu Antonianum (1981.-1990.). Od 1992. do 2015. bio je referent u odjelu za projekte Humanitarne ustanove Katoličke Crkve u Njemačkoj za pomoć potrebitoj djeci u svijetu („Kindermissionswerk. Die Sternsinger“) u Aachenu. Napisao i objavio niz knjiga o Isusovoj Majci, supisac je teoloških i ekumenskih studija i drugih znanstvenih članaka, prevoditelj i suradnik u više crkvenih časopisa. Živi i djeluje u Düsseldorfu, u Njemačkoj.

Dragica Zeljko Selak

Susreti zbližavaju i združuju. Obogaćuju život i čine ga ljepšim. Potrebni su za razgovor i povjerenje, izmjenu misli i iskustva, brige i nade. Ima susreta kojima se veselimo i koje željno očekujemo, a ima i onih kojih se bojimo. O takvima ovdje nije riječ. U ovoj knjizi riječ je o susretima s Isusovom majkom Marijom. Svaki prilog na ovim stranicama plod je toga susreta, misli i molitve.

I Marija je imala svoje susrete koje spominje Sveto pismo. Jednako tako bila je osoba i mjesto susreta između božanskog i ljudskog, između Stvoritelja i stvorenja. Nijednoj se ljudskoj osobi Bog nije toliko približio koliko Djevici Mariji. Nijedna se ljudska osoba nije toliko Bogu približila koliko Djevica Marija. Taj susret Stvoritelja i izabranog stvorenja bio je potreban da Bog postane čovjekom. Upravo preko Marije Bog nam je došao u susret. U njoj se božansko susrelo s ljudskim u nerazdruživ vez u Kristu po kojemu je Bog postao čovjekom da bi svaki od nas imao pristup Bogu.

Svaki Gospin blagdan, spomen je susreta. Rado se susrećemo s našom Gospom svjesni da nas upućuje na svoga Sina i da nas vodi ususret Bogu. Susret s Marijom obogaćuje naš život, donosi mir i blagoslov. U tom susretu doživljavamo Božju blizinu i sigurnost. Od nje učimo kako susresti Boga i kako se približiti drugima.

Ovi „susreti s Marijom“ u obliku prigodnih razmišljanja nastali su na svetopisamskim izvorima, na predaji, vjeri i pobožnosti Božjeg naroda. Nastajali su tijekom vremena, a objavljivani su u Gospinu listu Mariji i drugim listovima. Ovdje ih je autor skupio u jedno i dodao neke nove. U njima je riječ o Marijinu liku žene i majke, o njezinoj ulozi u povijesti spasenja, u životu Crkve i pojedinog vjernika.

Radujmo se susretima s Marijom u molitvi pred njezinom prilikom, u hodočašću u njezino svetište, u slavlju njezina blagdana. Ti susreti izrazi su naše vjere i povezanosti s Bogom. Ona koja „zemlje dno i neba vrh u jedno spaja“ vodi nas u susret Bogu koji je cilj našega života.

STATISTIKA ŽUPE

2024./2025.

Godina	Kršteni	Umrli	Vjenčani	Prvopričesnici	Krizmanici
2016.	49 (31 / 18)	37 (26 / 11)	13	28	36
2017.	43	41	17	56	29
2018.	37	43	25	37	42
2019.	35	45	25	34	35
2020.	37	36	6	33	-
2021.	34	40	15	26	81
2022.	35	36	18	27	38
2023.	33	46	21	22	29
2024.	47	35	23	26	57
2025.	47	35	23	26	39

Molimo sve one koji žele krstiti svoje dijete da o tome pravodobno (barem dva tjedna prije) obavijeste svoje svećenike kako bi mogli zajedno dogovoriti nadnevak krštenja djeteta i obaviti pripremu za krštenje (upis, poduku, postupak i ispovijed).

Posebno molimo roditelje koji su dobili četvrto ili više djece da nam se jave mjesec dana prije kako bi se dogovorili o krštenju te o. biskupa obavijestili kako bi on mogao čestitati obitelji koja većim brojem djece daje veliki doprinos Crkvi i Domovini.

Kršteni u župi Vinjani 2025.

- Gabriel Tolić (Antonio i Ružica)
- Eva Jović (Ivan i Matea)
- Nikol Šantar (Željko i Zorica)
- Ema Kutleša (Slaven i Ljuba)
- Niko Lončar (Slaven i Josipa)

- Lucija Bago (Branimir i Anamarija)
- Katja Lelas (Marino i Gabrijela)
- Antonio Aračić (Luka i Maša)
- Antonio Jović (Tonči i Gabrijela)
- Roko Jović (Tonči i Gabrijela)
- Ivan Aračić (Ivica i Dragica)
- Matej Kukulj (Mate i Petra)
- Dora Slišković (Josip i Ivana)
- Ena Lončar (Josip i Magdalena)
- Andrija Topić (Ivan i Anamarija)
- Ivana Kutleša (Teo i Mila)
- Ivan Bašić (Ante i Zorica)
- Jakov Galić (Marko i Magdalena)
- Nikol Majić (Miroslav i Marina)
- Dora Galić (Marijan i Slavica)
- Nina Rebić (Belmin i Lara)
- Ljubo Delipetar (Ante i Elizabeta)
- Noa Bilopavlović (Nikola i Magdalena)

- Roko Kutleša (Branko i Miranda)
- Luca Lončar (Stipe i Ana)
- Roko Perić (Mate i Mirela)
- Laura Kutleša (Mateo i Ignacija)
- Branko Tolić (Ivan i Tihana)
- Katarina Jović (Ante i Tiana)
- Noa Lončar (Anđelko i Martina)
- Magdalena Slišković (Ivan i Martina)
- Valeria Majić (Ivan i Kristina)
- Ana Bago (Boris i Meri)
- Ante Prka (Marinko i Tea)
- Elena Kutleša (Tomislav i Marijana)
- Greta Zora Škeva (Krištof i Barbara)
- Jakov Rebić (Ivan i Anđela)
- Iris Jović (Boško i Kristina)
- Maita Kukulj (Dinko i Matea)
- Toma Martinović - Mate i Vesna
- Roko Željko Tolić - Vlade i Antonija
- Tea Škeva - Marijan i Ines
- Sara Petric - Ante i Antonija
- Mateo Radeljić - Ante i Kristina
- Ana Aračić - Jerko i Marija
- Lorena Majić - Mate i Amra
- Nikol Rudež - Zvonimir i Lucija

- Tomislav Čorić i Karla Lončar
- Mate Jažić i Gabrijela Kutleša
- Sanjin Sehović i Josipa Bašić
- Miroslav Majić i Marina Bilopavlović
- Ante Šimić i Dorotea Pia Filipović
- Dominik Tarodi i Kristina Rebić
- Mario Gabelica i Tanja Lončar
- Vlade Rebić i Ivona Bušić
- Ante Perkušić i Matea Petric
- Ante Žužul i Antonela Topić
- Ante Slišković i Josipa Šiljeg
- Andrija Šarić i Marija Jović
- Toni Šarić i Antonija Nenadić
- Ivan Gudelj i Jelena Peša

Molimo sve vjernike u našoj župi, a posebno one koji se brinu o svojim starijima da na vrijeme pozovu svećenika kako ne bi umirali bez utjehe sakramenata umirućih (ispovijedi, bolesničkog pomazanja i sv. pričesti). Nažalost, događa se da svaki četvrti pokojnik umre bez ijednog sakramenta, a ima i slučajeva kad se svećenik poziva tek kad se vidi da se pokojnik dijeli dušom od tijela. Nemojte dopustiti ni sebi ni svojim da umiru bez milosrđa Božjega.

Isto vas tako molimo da nam se na vrijeme javite u slučaju smrti vaših milih i dragih dolaskom u župni ured ili telefonskim pozivom kako bismo se mogli dogovoriti o samom sprovodu i sv. misi.

Ukoliko netko želi sklopiti katoličku ženidbu u našoj župi, molimo vas da se najmanje tri mjeseca prije vjenčanja javite u župni ured.

Vjenčani u župi Vinjani 2025.

- Ante Kukavica i Angela Slišković
- Marko Rebić i Josipa Bartulović
- Josip Rimac i Marija Nenadić
- Toni Šabić i Jelena Tolić
- Zvonimir Perić i Helena Hudić
- Josip Barbarić i Jelena Perić
- Željko Topić i Leila Hodžić
- Hrvoje Milardović i Antonia Baketić
- Ivica Karoglan i Bruna Juroš

Umrli 2024. godine

- Petar Pere Lončar
(† Samobor, 29.11.2024.)
- Desa Bilopavlović
(† Vinjani Donji, 25.12.2024.)

Umrli 2025. godine

- Mijo Rebić Vinar
(† Split, 4.1.2025.)

2. Rafael Bilopavlović
(† Vinjani Donji, 7.1.2025.)	19. Jozo Rudež
(† Vinjani Donji, 28.4.2025.)
3. Ante Perić Šuljić
(† Imotski, 11.1.2025.)	20. Rajmund Žaljko Juroš
(† Zagreb, 22.4.2025.)
4. Vlade Topić
(† Frankfurt a/m, 22.1.2025.)	21. Ivan Kukavica
(† Zadar, 1.5.2025.)
5. Mijo Jović
(† Split, 22.1.2025.)	22. Vinko Bušić Tabalović
(† 12.5.2025.)
6. Ante Tone Šteko
(† Rijeka, 29.1.2025.)	23. Nevenka Zakarija
(† Split, 18.5.2025.)
7. Nikola Kutleša Baćanov
(† Imotski, 4.2.2025.)	24. Bože Topić
(† Imotski, 1.6.2025.)
8. Luca Lončar
(† Zagreb, 28.2.2025.)	25. Mate Župić
(† Rab, 21.4.2025.)
9. Iva Perić
(† Split, 4.3.2025.)	26. Darko Bilopavlović
(† Vinjani Donji, 6.7.2025.)
10. Ana Rebić
(† Zagreb, 11.3.2025.)	27. Ana Topić Lička
(† Ljubuški, 16.7.2025.)
11. Radoslav Rebić
(† Cista Provo, 14.3.2025.)	28. Iva Bilopavlović Baketuša
(† Vinjani Donji, 21.7.2025.)
12. Katica Kaja Lončar
(† Mostar, 15.3.2025.)	29. Ana Kukavica
(† Vinjani Gornji, 9.8.2025.)
13. Zorka Bušić
(† Zagreb, 18.3.2025.)	30. Mate Jurišić Jusa
(† Makarska, 22.8.2025.)
14. Neda Perić
(† Vinjani Donji, 4.4.2025.)	31. Mara Tomasović
(† Imotski, 4.9.2025.)
15. Milan Đuzel
(† Split, 5.4.2025.)	32. Zorka Neda Lončar
(† Imotski, 8.9.2025.)
16. Ljubica Pojatina
(† Makarska, 11.4.2025.)	33. Ivan Iko Topić Pepičin
(† Split, 13.10.2025.)
17. Iva Janjiš
(† Split, 22.4.2025.)	34. Mladen Aračić Mlado
(† Vinjani Gornji, 25.10.2025.)
18. Sofija Ajduk
(† Split, 22.4.2025.)	35. Zvonko Galić
(† Knin, 5.11.2025.)

DOBROČINITELJI

2024./2025.

ZA CRKVI SVETOG ROKA:

500 €:

N.N.

300 €:

Križonoša Ivan Tolić Zdeslavov

200 €:

Ante i Antonija Bušić Šontić, obitelj pok. Nikole Kutleše, obitelj pok. Nede Perić, mladenci Jelena Tolić i Toni Šabić, mladenci Zvonimir Perić i Helena Hudić, obitelj pok. Mate Jurišića Juse

150 €:

Žarko Perić, Slaven i Ljuba Kutleša

120 €:

Ante Perić Ljubo

100 €:

N.N., Dragica Šanić, N.N., Josip Peša, Mila Bušić Šontić, Vinko Tolić, N.N., N.N., N.N., Katarina Bušić Šontić, Zdeslav Tolić, Srećko Perić, Ante Perić Peša s obitelji, Ivica Markota – Bašić, Mate Aračić pok. Dunde, N.N., N.N., N.N., Ivan Misir Jakirević, Mario Svalina, Drago Buljan, N.N., Ante Kutleša pok. Ivana, N.N., prvopričesnik Anđelko Perić, Zdravka Misir pok. Ivana, obitelj pok. Branka Radeljića Madića, Ivan Tolić Zdeslavov, Srećko Kutleša, N.N., Pere Idolović, Zvonimir Perić, Dražen Markota, N.N., N.N., Ante Jović pok. Mate, Joško Rebić, Mateo Kutleša, Ivan Tolić Brankov, Marta i Sveto Jelavić, obitelj pok. Ljubice Kutleša, N.N.,

90 €:

N.N.

70 €:

Tomo Slišković

50 €:

N.N., Branko Jelavić, Mijo Perić Peša, N.N., N.N., Ana Zakarija, Antonija Rebić, Željko Dragan Ždero, Ana Kukavica ud. Vlatka, Marica Rebić, Srećko i Iva Kutleša, Dragica Kutleša, N.N., N.N., Ana Bušić Šontić, Veljko Perić, Mirko Tolić, Antonijo Tolić Brajin, N.N., Ante Tolić pok. Marijana, Ante Tolić Brajo, Mate Tolić pok. Ante, Branko Tolić, Marijan Tolić Antin, Darko Jelavić, Neda Perić Šimušina, Ivan Perić Mladenov, Dinko Perić, Joško Perić Mladenov, Slavko Jelavić, N.N., Mate Jurišić, Branko Bašić, Slava Aračić pok. Dunde, Damir Aračić, N.N., N.N., Miljenko Jelavić, N.N., Boro Kutleša, N.N., Tanja Kutleša pok. Zvone, N.N., Mira Kutleša ud. Slavka, N.N., N.N., Vladislav Markota, N.N., Mijo Perić Peša, Mira Radeljić, krizmanik Danijel Jović, N.N., N.N., Željko Aračić pok. Ante Dunde, Tanja Kutleša, N.N., Branko Tolić pok. Mare, Dinko Perić, Jadranka Đerek, Marijana Radeljić Spelter, Željko Aračić pok. Dunde, N.N., Ante Perić Tonin, Branimir Topić, N.N., Borka Janičić, N.N., Zora Perić, N.N., Ljubo Topić Baja

40 €:

Dragica Martić

30 €:

Sonja Bušić

*Pokoj vječni daruj im, Gospodine!
I svjetlost vječna svjetlila njima!
Počivali u miru. Amen.*

20 €:

Mile Kutleša

NA ČAST SVETOG ANTE:

1000 €:

Obitelj Ante Sliškovića

500 €:

Ante Slišković Ljubin, Ante Kukavica Mate Božurinova, križonoša Petar Galić Ikin

300 €:

Obitelj Jure Jovića, obitelj pok. Ive Janjiš, Jozo Lončar Belović, obitelj pok. Ane Kukavice, N.N.

250 €:

Obitelj pok. Joze Radeljića

220 €:

Obitelj pok. Petra Pere Lončara

200 €:

Ivan Leko pok. Mira, obitelj Zvonimira Kukavice, Josip Aračić Ivotin, Tonći i Gabrijela Jović, mladenci Marija Nenadić i Josip Rimac, prvopričesnica Petra Nenadić, mladenci Tina Juroš i Kristijan Maras, N.N., N.N., Mate Nenadić, obitelj pok. Zorke Nede Lončar, mladenci Matea Petric i Ante Perkušić

150 €:

N.N., Nedo Leko, krizmanik Ante Jović, obitelj pok. Mare Tomasović, N.N.

100 €:

Milan Galić pok. Antuke, Jadranka Kukavica, obitelj Mislava Đereka, Iva i Božkan Đuzel, Ante Jović – Mišković, obitelj Josipa Aračića Ivotina, Zdravka Jović pok. Juke, Matija Jović, Zoran Lončar Danin, Jozo Lončar Danin, Ivica Jović, Ivan Tolić Zdeslavov, Stipe Janjiš pok. Lucuke, Ivanka

Jović pok. Hrvoja, Zdravka Galić pok. Ante, Mario Janjiš, Stjepan Koštro, Bože Gudelj, Ivan Delipetar pok. Jakova, Mila Šimić, Marija Zdilar, Tihomir Nenadić, N.N., N.N., Jozo Kukavica pok. Ante, Goran Kukavica, obitelj Pere Aračića pok. Dinka, obitelj Petra Nenadića, obitelj Tonča Janjiša, Mislav Đerek, Blaž Leko, Boris Aračić Boka, Stipe Aračić, N.N., Ana Sakalija, obitelj pok. Nevenka Petrica, N.N., obitelj Domagoja Jovića, Ljubo Slišković, Stipe Slišković Ljubin, obitelj Jure Jovića, Zdravka Jović ud. Juke, Ante Jović Mišković, Mijo Jović, Ljubo Jović, N.N., N.N., N.N., obitelj Bore Lončara, Ante Lončar Susko, N.N., N.N., Živko Nenadić, N.N., N.N., obitelj Delipetar, Ivanka Jović pok. Hrvoja, mladenci Danijela Jović i Milan Jurišić, Tomo Šteko, Boženka Šteko, N.N., Ivan Jović Jurin, N.N., Ante Juroš Džučković, Jozo Juroš Džučković, obitelj pok. Milana Đuzela, N.N, mladenci Angela Slišković i Ante Kukavica (4 stolice), krizmanik Ante Janjiš, Ivica Aračić, Tonka Jović, Josip Lončar Zoranov, Marija Galić, obitelj Vice Jovića, Josip Jović, Marko Aračić Perin, Ante Kukavica Tonći Božurinov, Marko i Magdalena Galić, Mate Kukavica Božurinov, Pere Idolović, Matija Jović, Marijo Janjiš, N.N., N.N., Boris i Meri Bago, Slavko i Branka Đuzel

50 €:

Obitelj pok. Ante Kutleše Manjića, N.N., Danislav Ajduk, Dinko Perić, Srećko Župić, obitelj Vedrana Janjiša, N.N., Milan Jović, Josip Koštro, Antonija Biško, Milka Jukić, Ivana Jukić, Damir Mamić, Ines Mamić, Teo Tomasović, Stipica Aračić, Monika Jović, Matija Jović, Jadranka Kukavica, Vedran Janjiš, Inja Tomasović, Iko Jović Gaćin, N.N., N.N., Ante Aračić, N.N., Marica Jović Vukić, Ana Jović ud. Milana, Milan Jović pok. Bože, Ivica Jović, Mate Jović Tuntić, Jozo Jović Tuntić, Zdenka Lončar, N.N., Antukić Lončar, Ante Lončar Marijanov, Ivan Lončar,

Mate Juroš, N.N., Marinko Đuzel, N.N., Mate Nenadić, N.N., Ante Nenadić Bato, Ikić Tomasović, N.N., N.N., N.N., Gordana Lončar, Branko Petric, N.N., Nediljka Galić, obitelj pok. Tihomira Karoglana, N.N., Ljubica Jović, N.N., N.N., Slobodan Galić, Branko i Snježana Markić, Natalija Kukavica, Nediljka Galić, Ljubo Topić Baja,

30 €:

Ilka Juroš

20 €:

Miljenka Šumanović, N.N., N.N., N.N.

100 KM:

Mira Leko

50 KM:

N.N.

ZA CRKVVU SVETOG NIKOLE:

2000 €:

Ante Slišković Ljubin

400 €:

Obitelj Davora Topića

320 €:

Obitelj pok. Vlade Topića

300 €:

Obitelj pok. Ante Perića Šuljića, mladenci Ante Šimić i Dorotea Filipović, obitelj pok. Ivana Ike Topića,

250 €:

Obitelj pok. Mate Župića

220 €:

Zbor svetog Ante, Iva Đerek ud. Idže (ciborij)

200 €:

N.N, Darko i Alenka Topić, obitelj pok.

Rafaela Bilopavlovića, Zvonimir Svalina, obitelj pok. Joze Rudeža, obitelj pok. Ive Bilopavlović, mladenci Ante Slišković i Josipa Šiljeg,

150 €:

N.N., N.N., N.N., Ante Perić Šuljić, Igor Slišković, križonoša Mate Majić

120 €:

Obitelj pok. Bože Topića

100 €:

Katarina Bušić Šontić, Nino Bušić, Boris Bušić, Tvrtko Bušić, S.B, Cmiljan Bilopavlović, N.N., N.N., Ivica Bilopavlović Slobodanov, Teo Klapirić, Zdenka Bilopavlović ud. Ivana, Gordana Bilopavlović ud. Zlatana, Bruno Pojatina, N.N., Žarko Radeljić, Vlade Radeljić, N.N., N.N., Tomo Slišković, Željko Kukulj, Miljenko Kukulj, Snježana Kukulj, Mladen Šanić, Nediljko Topić pok. Svete, Stipe Topić Slobodanov, Markica Perković, Dikica Đerek, Neno i Ljilja Župić, Alen Župić, Miće Škeva, Ivica Škeva, Mladen Majić, Slaven i Vesna Krnić, Željko Topić, obitelj Tonča Đereka, obitelj Siniše Bušića, Mario Svalina, Rosanda Topić, obitelj pok. Dese Bilopavlović, N.N., Iko Škeva Zulin, prvopričesnik Mario Đerek, mladenci Jelena Perić i Josip Barbarić, obitelj pok. Vinka Bušića Tabalovića, Ivan i Anamarija Topić, Mile i Nevena Topić, Tonći Đerek, Tonći Buljan, Anđa Borka Rebić ud. Srećka, Dikica Đerek 100 eur.

70 €:

Obitelj Branka Perića

60 €:

Mario Bušić, Veronika Rudež,

50 €:

Marijan Bilopavlović Cmiljanov, Matija Jović, Vice Bušić, Joško Bušić, Ljuba Bušić pok. Marka, Davor Bušić, Jole Bušić, Iva

Bilopavlović Baketuša, Ivan Bilopavlović Guma, Ante Radeljić Krešin, N.N., N.N., Željko Bilopavlović, obitelj Vjeke Bilopavlovića, Dinko Pojatina Đine, Zdravko Pojatina, N.N., N.N., Roko Radeljić, Branko Radeljić Asanović, N.N., Vinko Šimić, Mate i Amra Majić, N.N., obitelj pok. Ante Majića, N.N., Dinko Kukulj, Boris Kukulj, Damir Slišković, Mijo Šanić, Jozo Šanić, Nediljko Majić, N.N., Ante Topić pok. Marijana, Bože Topić Ivin, Veljko Kukulj, Joško Perković, Ana Župić, N.N., Antonija Rebić, N.N., M.R., N.N., Ljubo Škeva, Mijo Majić Mladenov, Jela Rudež s obitelji, Petar Rudež pok. Milana, Ljubo Škeva, Nikola Kutleša, Stipe Bilopavlović, Darko Slišković, Neda Šantar, Ljuba Topić, N.N., Mira Radeljić, Snježana Topić, Ksenija Vrsalović rođ. Topić, N.N., Iva Slišković pok. Ante, Mariana i Zoran Topić, Antonio i Gabrijel Bušić

40 €:

Hrvoje Bilopavlović Vjekin

30 €:

Ante Bušić Srdanov, Vibor Škeva, Vlade Jelavić

20 €:

Bože Rudež, Luca Buljan, Mislav Kukulj

100\$:

Iko i Ljuba Topić

ZA CRKVU SV. KATE

300 €:

križonoša Robert Rebić, obitelj pok. Darka Bilopavlovića, Boško Rebić, Cicko Rebić

200 €:

Boško Rebić, obitelj pok. Ane Rebić, Ante Rebić Denisov, zbor iz crkve sv. Ante

150 €:

mladenci Marko Rebić i Josipa Bartulović

100 €:

Obitelj Branka Zakarije, Cicko Rebić, N.N., Nikša Rebić, N.N., obitelj pok. Radoslava Rebića, Mirjana Rebić, Tomislav i Ives Rebić, Ivan i Anđela Rebić Đujić, Dinko Rebić,

70 €:

N.N.

50 €:

Ante Rebić Vitin, Anita Rebić, Darko – Zoran Rebić, N.N., Stipe i Ina Rebić, Mate Rebić, Tonći Rebić Čelo, obitelj pok. Tihe Karoglana, Milan Prka, obitelj pok. Tihe Karoglana, Mara i Filip Majić, N.N., Milan Prka, Jadranka Kukavica, Milan Prka, N.N., Željko Rebić Rosin, Ivanka Rebić Zlatanova, N.N., Ana Zakarija, Milan Prka

30 €:

Alenka Rebić

20 €:

Obitelj Pave Rebića

ZA TOMISLAVLJEVO

30 €:

Boškan i Iva Đuzel

POSEBNI DAROVI:

Kip sv. Carla Acutisa

– obitelj Stipe i Josipe Rebić

Barjak sv. Ante

– obitelj Nediljka Petrica

Ciborij

– Iva Đerek ud. Idže

Četiri stolice

– mladenci Angela Slišković i Ante Kuka-
vica

Od srca hvala na svakom vašem daru!

DEKANATSKI URED IMOTSKI

S K R I S T O M

tečaj pripreve za sakramentalnu ženidbu

PREDVODI SKUPINA LIJEČNIKA, PSIHOLOGA I SVEĆENIKA

TEME:

- * Ženidba u Bibliji - Božji plan o ženidbi i obitelji
- * Osnovne spoznaje o ženidbi - abeceda ženidbe
- * Odgovorno roditeljstvo - prirodne metode planiranja obitelji
- * Vjera - temelj ženidbe i obitelji
- * Sakramentalnost kršćanske ženidbe
- * Život i poslanje kršćanske obitelji u suvremenom svijetu
- * Psihološka različitost muža i žene u službi ljubavi i života
- * Obiteljski život i problemi ovisnosti

MJESECI ODRŽAVANJA	DANI U MJESECU ODRŽAVANJA
OŽUJAK	07. i 08.; 14. i 15.; 21. i 22.
LIPANJ	20. i 21.; 27. i 28.
SRPANJ	04. i 05.
LISTOPAD	10. i 11; 17. i 18.; 24 i 25.

2026.

MJESTO ODRŽAVANJA: Franjevački samostan - Imotski, početak u 19 sati
Dekanatski ured, Fra S. Vrljića 21, 21260 Imotski, tel.: 021/841-178
ZA TROŠKOVE TEČAJA ZARUČNICI DOPRINOSE 15€

T

Svim čitateljima lista
„**TOMISLAVLJEVO**”
sretan i blagoslovljen
Božić želi Uredništvo!

